

ЧЕРНІГІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА

**Анотований
інформаційно-бібліографічний
показчик статей
з періодичних видань
ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ
МАРКЕТИНГ**

Чернігівський національний технологічний університет

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА

**Анотований
інформаційно-бібліографічний
показчик статей
з періодичних видань
Економічні науки
Маркетинг**

(I КВАРТАЛ)

Чернігів, 2018

УДК 016:33(05)
ББК 91.9:65
А69

Рекомендовано до друку науково-методичною радою Наукової бібліотеки Чернігівського національного технологічного університету
Протокол № 04/18 від 16.04.2018р.

Рецензент:

Мороз Н. В.

Директор Наукової бібліотеки Чернігівського національного технологічного університету

Анотований інформаційно-бібліографічний покажчик статей з періодичних видань. Економічні науки. Маркетинг (I квартал) / уклад. Т. А. Сіденко. – Чернігів : Наукова бібліотека ЧНТУ, 2018. – 84 с.

Інформаційно-бібліографічний покажчик містить частково анотований огляд статей з періодичних видань, які бібліотека отримала за січень, лютий, березень 2018 року.

Добір матеріалу завершено 16.04.2018 р. Опис здійснено мовою оригіналу відповідно до ДСТУ ГОСТ 7.1:2006 «Бібліографічний запис. Бібліографічний опис. Загальні вимоги та правила складання». Слова і словосполучення скорочені відповідно до ДСТУ 3582-97 «Скорочення слів в українській мові у бібліографічному описі», ГОСТ 7.12-93 «Библиографическая запись. Сокращение слов на русском языке. Общие требования и правила» и ГОСТ 7.11-2004 (ИСО 832:1994) «Библиографическая запись. Сокращение слов и словосочетаний на иностранных европейских языках».

Покажчик призначений для науковців, викладачів, студентів, а також усіх, хто цікавиться періодичною пресою.

Покажчик випускається електронному вигляді. З покажчиком можна ознайомитись в Електронному архіві IRChNUT Чернігівського національного технологічного університету та на сайті бібліотеки.

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	4
Місце знаходження в бібліотеці	5
ЕКОНОМІКА. ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ	
Економіка України № 1.	6-12
Економіка України № 2.	12-17
Економіка України № 3.	17-23
Економіка. Фінанси. Право. № 1.	23-26
Економіка. Фінанси. Право. № 2.	26-28
Економіка. Фінанси. Право. № 3	28-31
Економіка АПК № 1.	31-41
Економіка АПК № 2.	41-48
Економіка АПК № 3.	48-57
Економічна теорія № 1.	57-60
Фінанси України № 1.	60-64
Фінанси України № 2.	64-67
Фінанси України № 3.	68-71
Формування ринкових відносин в Україні № 1.	72-78
МАРКЕТИНГ	
Логистика: проблемы и решения № 1.	78-79
Маркетинг в Україні № 1.	79-81
Маркетинг и реклама № 1.	81
Маркетинг и реклама № 2	81-82
Маркетинговые исследования в Украине № 1.	82-83

ПЕРЕДМОВА

Періодичні видання відіграють значну роль у житті кожного науковця, студента, оскільки в них оперативно відображається найактуальніша інформація.

Залежно від тематики, періодичні видання розподіляються по відділах наукової бібліотеки. Інформація про надходження чергових номерів видань, а також про місцезнаходження друкованих примірників і електронних копій публікується на сайті «Відкритий реєстр періодики НБ ЧНТУ» (<http://rfid.stu.cn.ua/>). Номери видань, які мають електронні копії мають додаткову позначку – *

Електронні копії друкованого видання можна отримати через службу Електронної доставки документів (ЕДД) – сервісної послуги, яка надає можливість користувачам отримати електронну копію друкованого видання із фондів бібліотеки за допомогою мережі Інтернет.

Користувачі можуть отримати електронною поштою статті з періодичних видань, авторефератів, фрагменти з книг та документів, які знаходяться у фондах бібліотеки.

Одержані з бібліотеки електронні копії періодичних видань дозволяється використовувати лише з науковою, навчальною або освітянською метою. Забороняється тиражувати одержані копії, відтворювати їх у будь-якій іншій формі, крім одноразового друкування електронного файлу, передавати іншим особам чи організаціям. Замовник несе відповідальність за використання електронної копії відповідно до Закону України «Про авторське право і суміжні права».

МІСЦЕ ЗНАХОДЖЕННЯ В БІБЛІОТЕЦІ

Назва періодичного видання	Друкований примірник	Електронна копія
Економіка України	вул. Стрілецька, 1	вул. Шевченка, 95
Економіка. Фінанси. Право	вул. Стрілецька, 1	вул. Шевченка, 95
Економіка АПК	вул. Стрілецька, 1	
Економічна теорія	вул. Стрілецька, 1	вул. Шевченка, 95
Фінанси України	вул. Стрілецька, 1	вул. Шевченка, 95
Формування ринкових відносин в Україні	вул. Стрілецька, 1	вул. Шевченка, 95
Логистика: проблемы и решения	вул. Стрілецька, 1	
Маркетинг в Україні	вул. Стрілецька, 1	
Маркетинг и реклама	вул. Стрілецька, 1	
Маркетинговые исследования в Украине	вул. Стрілецька, 1	

ЕКОНОМІКА. ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ

Економіка України = Economy of Ukraine : нау-ковий журнал / М-во екон. розвитку і торгівлі України [та ін.] ; голов. ред. В. М. Гесць. – Київ : [б. в.], 1958. – Виходить щомісяця. *

Економіка України. – 2018. – № 1. *

Куліков, Г. Т. Затрати на утримання робочої сили та її вартість: поняття, тенденції, показники / Г. Т. Куліков // Економіка України. – 2018. – № 1. – С. 3-15.

Уточнено поняття «затрати на утримання робочої сили» і «вартість робочої сили». Показано відмінність понять «затрати на утримання робочої сили» і «загальна вартість робочої сили», «ціна робочої сили» і «заробітна плата», «компенсація» і «заробітна плата», «затрати на утримання робочої сили» і «затрати на персонал», Уточнено поняття «затрати на утримання робочої сили, що не належать до фонду оплати праці». Розглянуто значущість цих затрат як фактора відтворення робочої сили в системі соціально-трудових відносин.

Виявлено тенденції затрат на утримання робочої сили та їх структурних елементів в Україні та зарубіжних країнах, проведено їх порівняльний аналіз. Обґрунтовано відмінність між «виробничою вартістю робочої сили» (тобто «реальною вартістю робочої сили для виробника») і «реальною споживною вартістю робочої сили» (тобто «реальною вартістю робочої сили для найманого працівника» як споживача товарів і послуг).

Показано відмінності в показниках вартості робочої сили в Україні та країнах ЄС, надано пропозиції щодо використання нових показників. Вироблено рекомендації з розвитку системи обліку вартості робочої сили в бік її гнучкості, оперативності та достовірності, зокрема, щодо ведення квартального обліку індексів вартості праці, погодинної заробітної плати, рівнів затрат праці.

Визначено цілі використання статистичної інформації про затрати роботодавця на утримання робочої сили. Оцінено показники затрат на утримання робочої сили користувачами цієї інформації. Обґрунтовано потребу підприємств у додатковій інформації.

Липчук, В. В. Концепція тойотизму: актуальність та особливості організації виробничого процесу / В. В. Липчук, Л. Й. Войничка // Економіка України. – 2018. – № 1. – С. 16-27.

Проведено дослідження еволюції розвитку організації виробництва як науки, починаючи з механізованого і завершуючи ощадливим виробництвом – від фордизму до тойотизму. Метою дослідження є ознайомлення з основними принципами організації виробництва, згідно з концепцією тойотизму, та надання рекомендацій, що можуть слугувати базою для формування сучасних виробничих систем в Україні.

Доведено, що прагнення України інтегруватися в європейські та світові економічні структури вимагає опанування нових принципів організації виробництва та ведення бізнесу. З огляду на це, запропоновано дослідження концепції філософії бізнесу компанії «Тойота», відомої у світі як «тойотизм». На нашу думку, на особливу увагу заслуговують інструменти і методи підвищення якості виробництва, такі як системи «Just in time» (забезпечення мінімізації запасів), «Kaizen» (підвищення ефективності використання творчого потенціалу), «Jidoka» (виключення дефекту виробів), «Heijunka» (синхронізація виробництва і управління). Важливою складовою концепції є виявлення та недопущення основних типів втрат (надвиробництва, очікування (втрати часу), зайвого транспортування та нереалізованого творчого потенціалу працівників). У цьому контексті інтерес становить досвід використання програми 5S, яка включає ряд заходів (кроків) щодо усунення втрат.

Проаналізовано принципи компанії «Тойота», які покладено в основу формування Toyota Production System (TPS) – так званого «дому Тойота». Реалізація основних цілей TPS, зокрема високий моральний дух працівників і безпека праці, відмінна якість продукції за низьких витрат, гранично короткий строк виконання замовлень, є особливо актуальною для вітчизняних підприємств.

Показано, що впровадження японської системи управління не гарантує до-сягнення бажаних цілей, хоча японські концепції та методи менеджменту використовуються у цілому світі. Вагомою перешкодою цьому може стати культурна відмінність, тому на перспективу доцільним є вивчення діяльності компаній, які впровадили японську систему управління і займають сильніші позиції на глобальних ринках.

Мудрак, Р. П. Агроінфляція та індекс споживчих цін на продовольчі товари: порівняльний аналіз "Україна – ЄС" / Р. П. Мудрак, В. В. Лагодієнко // Економіка України. – 2018. – № 1. – С. 28-39.

Однією з фундаментальних умов продовольчої безпеки є достатній рівень економічної доступності продовольства, тому з'ясування причин зростання споживчих продовольчих цін є актуальною науково-дослідною проблемою. З огляду на це, мета статті – визначити ступінь та причини впливу індексу цін сільськогосподарської продукції на індекс споживчих цін продовольчих товарів на основі порівняння досліджуваних явищ в Україні та ЄС. Зроблено такі висновки: 1) частина українських домогосподарств перебуває у стані продовольчої небезпеки через надмірні витрати на купівлю продовольства, однією з головних причин чого є постійне зростання цін на продовольчі товари; 2) за останніх 20 років в Україні ціни на продовольчі товари зросли у 11,8 раза, на сільськогосподарську продукцію – у 23,5 раза, в ЄС – відповідно, на 45 і 32%; 3) головним джерелом інфляційних імпульсів на українському ринку продовольства є агроінфляція у тваринницькому секторі сільського господарства; 4) в Україні помітно викривлена галузева структура сільськогосподарського виробництва – частка тваринницьких галузей становить лише 31,5%, що на 12,3 п. п. менше, ніж в ЄС. Це – головна причина дефіциту продовольчих товарів тваринного походження; 5) в ЄС на 1 особу виробляється на 40% більше всіх видів м'яса і на 21,5% – молока, ніж в Україні; 6) на відміну від України, в ЄС виробництво і споживання продовольства, зокрема тваринного походження, має порівняно високий рівень стабільності; 7) в Україні експортно-імпорتنі операції з продовольством тваринного походження мають на меті забезпечення вузькокорпоративних інтересів безвідносно до національних; 8) на відміну від ЄС, в Україні у тваринництві понад 99% господарюючих суб'єктів – це малі організаційні форми, які утримують менш як 5 голів худоби. Такі господарства мають порівняно вищі витрати виробництва; 9) причиною агроінфляції та зростання індексу споживчих цін продовольчих товарів в Україні є відсутність компенсаторів витрат виробництва у вигляді бюджетних субсидій.

Степаненко, А. В. Теоретичні аспекти екологічної модернізації економічного розвитку / А. В. Степаненко, А. А. Омельченко // Економіка України. – 2018. – № 1. – С. 40-53.

Наведено визначення екологічної модернізації та проведено аналіз існуючих її дефініцій. Окреслено завдання екомодернізації, які передбачають трансформацію суспільства, суперіндустріалізацію, переорієнтацію технологій на відновлення екологічної рівноваги, реструктуризацію економіки, формування технологічного суспільства. Виокремлено ключові елементи екологічної модернізації та її екологічні імперативи. Показано, що в теоретичних розробках моделей екологічної модернізації простежуються переважно антропоцентричні підходи та незмінність пріоритету економічних інтересів. Висвітлено, що для запобігання подальшій деградації екосистеми необхідними є новий екоцентричний світогляд і високий рівень екологічної свідомості. Визначено, що до основних форм екологічної модернізації, які спрямовано на розв'язання сучасних екологічних проблем в умовах обмеженості та виснаження природних ресурсів, відносять: екологічно орієнтований розвиток промисловості; технологічні платформи екологічного розвитку; екологізацію економічного розвитку; впровадження та розвиток чистого виробництва та екологічних технологій. Розкрито, що в Україні впродовж останніх років рівень екологічної модернізації економіки підвищився, про що свідчить частка капітальних інвестицій в інтегровані технології від обсягу капітальних інвестицій на охорону та раціональне використання природних ресурсів, освоєння виробництва інноваційних видів продукції, у тому числі на нові види машин, устаткування, приладів, апаратів. Переважна більшість заходів щодо інтегрованих технологій не відповідає V і VI технологічним укладам, не кажучи вже про VII, який розпочався у високорозвинутих країнах. Обгрунтовано, що нова модель модернізації суспільного розвитку повинна передбачати не лише зміну та впровадження нових технологій, але й глибокі інституціональні, соціальні та культурні трансформації. Визначено, що крім трьох перспектив розвитку екологічної модернізації – екологічно ощадливого бізнесу і споживання, ефективної охорони природного середовища, екологізації суспільства – можливою є й четверта – емансипація природи, тобто соціалізація та персоналізація природи. Запропоновано стратегічні напрями екологічної модернізації соціально-економічного розвитку України і визначено її ключові завдання щодо формування модернізаційного типу екологічно орієнтованої діяльності суспільства.

Сухіна, О. М. Екосистемний підхід до вартісної оцінки збитків від забруднення навколишнього природного середовища / О. М. Сухіна // Економіка України. – 2018. – № 1. – С. 54-70.

У зв'язку з підготовкою України до вступу до ЄС до законодавчих актів включають положення про запровадження екосистемного підходу в управлінську діяльність. Тому важливо розробити методологічні підходи до вартісної оцінки збитків від забруднення навколишнього природного середовища на засадах використання екосистемного підходу. Розроблено інноваційну методологію екосистемної оцінки таких збитків; відповідну авторську модель оцінки; класифікацію цих збитків; методи диференціації розмірів їх відшкодування залежно від виду екосистеми, що є новизною дослідження.

Подано основні напрями розвитку теорії збитків від залпових та інших аварійних забруднень з урахуванням екосистемних засад (у тому числі з урахуванням фактора часу). Встановлено, що – на відміну від традиційних – найдійовішим у зарубіжній практиці новітнім методом оцінки економічних збитків від забруднення навколишнього природного середовища є їх оцінка на основі вартості відновних робіт, оскільки при цьому враховується ринкова вартість ресурсів і послуг, задіяних у роботах з відновлення, тобто реабілітації деградо-ваних екосистем до стану, що передував завданій шкоді. За сучасного розвитку технологій в основі такої оцінки може бути умовне прирівнювання вартості “роботи” асиміляційного потенціалу екосистеми до вартості роботи штучної установки з утилізації відходів.

Наведено приклад визначення вартості “роботи” асиміляційного потенціалу ґрунтової екосистеми й використання екосистемного підходу до оцінки збитків від забруднення ґрунту, які базуються на визначенні вартості ремедіації та біоремедіації ґрунтів.

На основі авторського методологічного підходу визначено розмір кореляційних коефіцієнтів урахування асиміляційних властивостей екосистем для диференціації розміру відшкодування економічних збитків від залпових та інших аварійних забруднень (як складової авторської економізованої класифікації асиміляційних послуг екосистем України).

Мозговий, О. М. Сутність та розвиток доктрини ісламських фінансів / О. М. Мозговий, О. В. Субочев, О. М. Юркевич // Економіка України. – 2018. – № 1. – С. 71-81.

У статті визначено основні моделі індустрії ісламських фінансів та надано критичну (порівняно з традиційними фінансами) оцінку механізму їх функціонування. Незважаючи на наявність очевидних позитивних сторін, таких як обмеженість спекулятивних операцій або ризикових видів сек'юритизації, націленість на фінансування реального сектору економіки та заохочення прямих взаємозв'язків між фінансовим і виробничим секторами, механізм функціонування ісламської економіки в деяких аспектах суперечить ряду фундаментальних принципів реалізації ефективної економічної діяльності.

Об'єктивні демографічні, політичні та економічні фактори зумовлюють зростання ролі та впливу індустрії ісламських фінансів на регіональні фінансові ринки зокрема і на міжнародні фінанси в цілому, визначають актуальність подальших досліджень у цьому напрямі.

Сьогодні ісламські фінанси охопили такі комерційні сфери: ринок капіталів, управління активами, страхування. Вони представлені в усіх сегментах сучасного фінансового ринку – в комерційному банкінгу, операціях з акціонерним і венчурним капіталами, фінансуванні торгівлі, страхуванні і навіть у хеджуванні фінансових ризиків.

Лише незначна частина фінансових відносин мусульман реалізується згідно з ісламським правом. За умов упровадження зручних, ліквідних і стандартизованих фінансових інструментів, подальшого вдосконалення регулювання фінансових ринків можна очікувати перерозподіл ресурсів на користь ісламських фінансових ринків, а також швидкого зростання їх частки в міжнародних фінансах.

Балтабєков, М. Д. Австралійський та міжнародний досвід визначення активу в методології бухгалтерського обліку / М. Д. Балтабєков // Економіка України. – 2018. – № 1. – С. 82-91.

У статті розглянуто роль і місце активу у фінансово-економічному становищі підприємства, а також важливість його правильного визначення для цілей фінансового аналізу і прийняття управлінських рішень. Зроблено короткий огляд інституційних та регуляторних аспектів австралійської бухгалтерської системи, досліджено нормативну природу відповідних документів. На основі поглядів учених і нормативних положень досліджено питання, яким умовам, повинен відповідати актив, з урахуванням цілей його існування, і як дані умови відображено в обговорюваних проектах.

Показано еволюцію визначення активу в австралійській та міжнародній теорії і практиці, висвітлено діяльність Австралійської ради з бухгалтерських стандартів і Міжнародної ради з бухгалтерських стандартів у розвитку сучасних уявлень про те, яким має бути визначення активу. Розкрито характер проблем, що виникають у теорії та на практиці в результаті застосування чинного визначення, а також піддано критиці наявне у працях ряду вчених уявлення про тотожність активу та економічних вигід. На концептуальному рівні обгрунтовано розділення цих економічних явищ і проаналізовано, які теоретико-економічні аргументи враховуються австралійськими і міжнародними експертами при розробці правильних формулювань у визначенні активу. Проаналізовано запропоноване міжнародними фахівцями визначення і розглянуто його окремі можливі наслідки для порядку і форми запису активів у бухгалтерській документації. Окремо вивчено роль Міжнародної ради з бухгалтерських стандартів та її вплив на діяльність австралійських експертів.

Економіка України. – 2018. – № 2. *

Єщенко П. С. Від депресії до активізації зростання в економічній і соціальній сферах України / П. С. Єщенко // Економіка України. – 2018. – № 2. – С. 3-20.

Розглянуто роль економічної політики, що базується на неоліберальній теорії, в депресії української економіки. Доведено, що в Україні утворився плутократичний лад, базою якого є взаємопроникаючі та взаємодоповнюючі інтереси суб'єктів кримінальної економіки і чиновників владних структур усіх рівнів. Замість обіцяної економіки всезагального статусу і рівності в суспільстві відтворюється економіка абсурдів і парадоксів. Українська економіка, колись одна з найрозвинутіших економік світу, виявилася найвідсталішою в Європі, народ України – найбіднішим, а її олігархи – найбагатшими (у розрахунку на 100 тис. дол. ВВП) у світі. Не викликає сумнівів, що відтворювана система є протиприродною і веде наше суспільство до катастрофи. Обгрунтовано, що Україні потрібен рішучий поворот до принципово нового укладу життя, а отже – і до зміни соціально-економічної структури суспільства. Відповідь на існуючі проблеми та суперечності полягає в пошуку нової системи теоретичних знань, властивому науці, і суспільній в тому числі.

На думку автора, для забезпечення переходу від депресії до зростання національної економіки нашої країни необхідно змінити модель ринкової економіки, з акцентом на внутрішньоекономічний розвиток із значним розширенням внутрішнього попиту, збільшенням споживання та інвестицій. Це сприятиме економічному суверенітету країни, посилить її експортні можливості. Важливе місце в цьому процесі має бути відведене комплексному плану радикальної реконструкції народного господарства, з акцентом на реіндустріалізацію всіх сфер економіки, раціональне розміщення продуктивних сил і перекваліфікацію працівників відповідно до вимог ІТР. Для цього необхідно розробити довгострокову програму стратегічного розвитку країни, в основі якої має бути національний інтерес.

Радіонов, Ю. Д. Програмно-цільовий метод бюджетування: проблеми впровадження та перспективи розвитку / Ю. Д. Радіонов // Економіка України. – 2018. – № 2. – С. 21-38.

Досліджено стан впровадження в бюджетну систему України програмно-цільового методу. Зазначено, що, незважаючи на сформовану законодавчу та нормативно-правову базу, цей процес має певні недоліки, оскільки учасники бюджетного процесу не завжди дотримуються положень Бюджетного кодексу України та інших нормативно-правових вимог, наприклад, щодо вчасного затвердження і повноти відображення інформації у паспортах бюджетних програм. Крім того, не завжди визначаються мета бюджетної програми та її основні завдання, що нівелює ідеологію програмно-цільового методу й унеможливорює здійснення контролю над ефективним використанням бюджетних коштів.

Висунуто гіпотезу, що основною причиною неповноцінного впровадження програмно-цільового методу є недосконалість існуючих економічних інститутів, непередбачувана бюджетна політика і досить часта зміна стратегічних цілей. У цьому зв'язку виникає потреба реформувати бюджетну систему і створити нові фінансово-економічні інститути, які повинні брати активну участь у формуванні бюджету, визначати пріоритети й повністю відповідати сучасним потребам громадян.

З урахуванням складної соціально-економічної ситуації в країні програмно-цільовий метод міг би допомогти змінити становище, тому акцентується увага на необхідності при формуванні бюджету аналізувати актуальні проблеми економіки та соціальної сфери, застосовувати комплексний підхід до вирішення проблем, визначати

чіткі пріоритети, а також зосереджувати увагу розпорядників коштів на ефективності використання обмежених бюджетних ресурсів. Виділення коштів з бюджету на конкретну мету та ефективне їх використання сприяли б стабілізації фінансової системи, сталій динаміці соціально-економічного розвитку країни.

Кравчук, І. С. Індекс стресу на ринку обігових фінансових інструментів України / І. С. Кравчук // Економіка України. – 2018. – № 2. – С. 39-49.

Ринок обігових фінансових інструментів є іманентною складовою фінансової системи і перебуває у двосторонньому взаємозв'язку з іншими фінансовими інституціями та реальним сектором економіки у площині забезпечення його стабільного функціонування. Імовірні ринкові потрясіння можуть негативно вплинути на стан економіки, а тому регуляторам слід здійснювати постійне спостереження за ринком для упередження або раннього виявлення можливих ринкових порушень, розраховуючи, зокрема, композитний індекс стресу.

Для конструювання композитного індексу використано кореляційний аналіз, модель узагальненої авторегресійної умовної гетероскедастичності, стандартизацію на основі інтегральної функції розподілу, сезонне коригування, визначення довгострокового тренду на основі фільтрування.

Індекс стресу на ринку обігових фінансових інструментів України запро-поновано розраховувати на основі ринкових даних шляхом врівноваженого усереднення субіндексів ринку акцій (волатильність доходності фондового індексу UХ, індикатор СМАХ, коефіцієнт ринкової ефективності), боргових цінних паперів (суверенний спред і спред CDS) і деривативів (індикатор зміни кількості відкритих позицій за ф'ючерсами на фондовий індекс UХ), які було стандартизовано з використанням інтегральної функції розподілу.

Проведений аналіз запропонованого композитного індексу стресу свідчить, що переважаючими факторами впливу на ситуацію на ринку цінних паперів і деривативів в Україні є внутрішньонаціональні, які з 2014 р. стали домінуючими. На даний час індекс стресу ринку обігових фінансових інструментів України є ще мало значущим для відображення економічної ситуації в державі з огляду на слабкий розвиток ринку і його мізерну роль у фінансуванні та відображенні корпоративної діяльності.

Сторонянська, І. З. Просторові асиметрії економічного розвитку в умовах адміністративно-фінансової децентралізації / І. З. Сторонянська, Л. Я. Бенюк // Економіка України. – 2018. – № 2. – С. 50-64.

Висвітлено теоретичні засади та світовий досвід впливу адміністративно-фінансової децентралізації на процеси просторового розвитку, з'ясовано сучасні тенденції та особливості територіальної диференціації розвитку в Україні, які формуються в умовах децентралізації. Встановлено, що Україні не вдалось уникнути поглиблення територіальної соціально-економічної диференціації, а механізми прямого регулювання і непрямого впливу виявилися неспроможними врегулювати проблеми нерівномірності ендегенного потенціалу розвитку громад та різної ефективності його використання. Сучасний стан просторового розвитку в Україні характеризується такими тенденціями: зниженням рівня міжрегіональної диференціації; посиленням диференціації на рівні районів під впливом механізмів бюджетної децентралізації; зростанням рівня диференціації податкоспроможності територіальних громад, які мають прямі бюджетні відносини з державним бюджетом; посиленням концентрації економічної діяльності в «точках зростання», що продукує тенденцію до розширення ареалів депресивності; посиленням асиметрії між приміськими територіями та віддаленими від великих міст територіальними громадами; поглибленням розриву у фінансових можливостях у межах одного району між територіальними громадами, які увійшли і які не увійшли до об'єднаних територіальних громад.

Визначено напрями нівелювання ризиків посилення внутрішньорегіональної диференціації розвитку територіальних громад у сучасних умовах:

– підвищення ролі регіонального рівня управління та конкретизація його функцій в умовах децентралізації;

– наділення обласного рівня управління фінансовим ресурсом, який буде направлений на підтримання реалізації проектів економічного розвитку регіону;

– передання на базовий рівень фінансових ресурсів, які громада зможе використати для власного економічного розвитку, а не тільки на ремонт або розбудову соціальної інфраструктури чи її утримання;

– поширення імпульсів розвитку від міст до прилеглих територій на основі їх перетворення на центри об'єднаних територіальних громад;

– перегляд механізмів бюджетного вирівнювання шляхом включення в розрахунок податкоспроможності території доходів місцевих бюджетів від рентних платежів.

Мозговий, О. М. Сутність та розвиток доктрини ісламських фінансів / О. М. Мозговий, О. В. Субочев, О. М. Юркевич // Економіка України. – 2018. – № 2. – С. 65-78.

У статті визначено основні моделі індустрії ісламських фінансів та надано критичну (порівняно з традиційними фінансами) оцінку механізму їх функціонування. Незважаючи на наявність очевидних позитивних сторін, таких як обмеженість спекулятивних операцій або ризикових видів сек'юритизації, націленість на фінансування реального сектору економіки та заохочення прямих взаємозв'язків між фінансовим і виробничим секторами, механізм функціонування ісламської економіки в деяких аспектах суперечить ряду фундаментальних принципів реалізації ефективної економічної діяльності.

Об'єктивні демографічні, політичні та економічні фактори зумовлюють зростання ролі та впливу індустрії ісламських фінансів на регіональні фінансові ринки зокрема і на міжнародні фінанси в цілому, визначають актуальність подальших досліджень у цьому напрямі.

Сьогодні ісламські фінанси охопили такі комерційні сфери: ринок капіталів, управління активами, страхування. Вони представлені в усіх сегментах сучасного фінансового ринку – в комерційному банкінгу, операціях з акціонерним і венчурним капіталами, фінансуванні торгівлі, страхуванні і навіть у хеджуванні фінансових ризиків.

Лише незначна частина фінансових відносин мусульман реалізується згідно з ісламським правом. За умов упровадження зручних, ліквідних і стандартизованих фінансових інструментів, подальшого вдосконалення регулювання фінансових ринків можна очікувати перерозподіл ресурсів на користь ісламських фінансових ринків, а також швидкого зростання їх частки в міжнародних фінансах.

Білорус, О. Г. Теорія безпечного економічного розвитку / О. Г. Білорус // Економіка України. – 2018. – № 2. – С. 79-82.

Попович, О. С. Ера комунікації для земель як шанс вижити / О. С. Попович // Економіка України. – 2018. – № 2. – С. 83-86.

Кім, М. М. Праця – джерело існування людини та основа її природної еволюції / М. М. Кім // Економіка України. – 2018. – № 2. – С. 87-89.

Економіка України. – 2018. – № 3. *

Хвесик, М. А. Фінансово-економічний механізм реконструктивного розвитку України на засадах децентралізованого управління природними ресурсами / М. А. Хвесик, І. К. Бистряков, Д. В. Клиновий // Економіка України. – 2018. – № 3. – С. 3-20.

Статтю присвячено визначенню шляхів забезпечення процесу внутрісистемної гармонізації взаємозв'язків економічних і політичних трансформацій щодо реконструктивного розвитку України з позицій модельних уявлень про перспективний фінансово-економічний механізм децентралізованого управління природними ресурсами.

Запропоновано природно-ресурсну парадигму реконструктивного розвитку. Акцент зроблено на формуванні відносин суб'єктів господарювання, характерних для ліберально-демократичної моделі (зокрема, щодо впорядкування природно-ресурсних відносин). Важливе місце відводиться застосуванню новітнього фінансово-економічного супроводу де-централізованого управління природними ресурсами. Показано характер співвідношення категорій «природні ресурси» та «природно-ресурсні активи». Природний ресурс розглянуто саме як капітал природного походження, який можливо безпосередньо залучити до господарського обороту, а тому він має вартість як товар і споживну вартість, тобто реально здатний задовольняти запити населення. Природний актив безпосередньо стосується моделювання визначення напрямів реконструктивних дій і є природним ресурсом, залученим до господарського обороту, або таким, що може бути відразу безпосередньо використаним при виробництві товарів чи наданні послуг. Головний орієнтир у вдосконаленні структури управління природно-ресурсними активами пов'язаний з поглибленням розвитку господарської діяльності на територіальному рівні.

З позицій розбудови реконструктивної економіки в напрямі формування ліберально-суспільної моделі розвитку, значне місце

відводиться впорядкуванню системи фінансових відносин між бізнесом і владою.

Зосереджено увагу на імплементації реконструктивного концепту розвитку. Такий концепт щодо ефективного використання природних ресурсів територій розглядається як процес переважно циклічного характеру, який представлено відповідним алгоритмом, що базується на використанні гнучких управлінських методів з урахуванням пріоритетних підойм у просторово-часовому вимірі.

Липов, В. В. Конкурентна стратегія розвитку України в умовах глобалізації / В. В. Липов // Економіка України. – 2018. – № 3. – С. 21-35.

Розглянуто природно-ресурсний та соціокультурний потенціали формування конкурентних стратегій інтеграції України у глобальну економіку. Акцентовано увагу на суперечностях впливу факторів природного середовища, до яких віднесено багатство природних ресурсів та серединність розташування, які одночасно створюють можливості та формують виклики розбудові незалежної економіки, зокрема, зумовлюють амбівалентність соціальних орієнтацій цінностей, властивих національній культурі господарювання та формування феномену «ресурсного прокляття», перепони отриманню міжнародних конкурентних переваг за рахунок впровадження сучасних технологій. Розглянуто вплив цінностей на формування конкурентних стратегій. На прикладі використання результатів дослідження дистанції соціальної довіри українців у рамках World Values Survey (хвиля 2010–2014 рр.) показано витоки проблеми розбудови ефективної моделі капіталістичного устрою на основі цінностей, що одночасно заперечують як індивідуальну ініціативу, так і форми соціальної взаємодії, що виходять за рамки близького оточення. Тим самим обмежуються можливості становлення моделей корпорації як об'єднання капіталів (держави англосаксонської моделі) або індивідів (країни Північної та Центральної Європи (ПЦЄ)). Водночас півторасторічний досвід економічної модернізації заперечує традиційні цінності взаємної відповідальності власника та найманого працівника, на яких побудовано патріархальні корпорації країн Південно-Східної Азії (ПСА). Показано, що така ситуація зумовлює відмінність сформованої моделі взаємодії корпорації та держави від моделей мінімізації етатизму чи його допущення (країни англосаксонської моделі та ПЦЄ) або уявлення про державу як про велику корпорацію (країни ПСА) та формування олігархічно-кланової

структури, спрямованої на отримання рентних доходів за рахунок експлуатації ресурсів держави. Наголошено на необхідності врахування вимог підтримки компліментарності елементів національної культури господарювання і інституціональної структури економічної моделі, що формується. Розглянуто інструменти інституційних трансформацій, які можуть бути використані в процесі формування конкурентних стратегій України (інституційний бриколадж (bricolage), рекомбінація, нашарування (layering), реінтерпретація (translation), зміщення (displacement), трансплантація (transplantation), вирощування).

Тарасевич, В. М. Інноваційно-інформаційна економіка: постіндустріальність, генераційність, відкритість / В. М. Тарасевич, О. О. Завгородня // Економіка України. – 2018. – № 3. – С. 36-48.

Розглядається актуальна проблематика інноваційно-інформаційної економіки постіндустріального типу в контексті європейського вибору України в умовах глобальних трансформацій. Інноваційно-інформаційна економіка характеризується як провідна складова, джерело, генератор і ядро саморозвитку постіндустріальної економіки, прогресивної еволюції національної економіки та суспільства. Йдеться, перш за все, про неосні інновації субстанційного типу та знаннєємну інформацію як форму представлення наукових знань, дійовий засіб спрямованого оновлення та перетворення екогенів та економічного геному національних економічних акторів, рушій їх креативної діяльності. Сучасна інноваційно-інформаційна революція визначає об'єктивний характер закономірностей наукової інтелектуалізації та інноваційної інформатизації економічної діяльності.

Унікальна інноваційно-генераційна роль знань і знаннєємної інформації є детермінованою, зокрема, їх субстратними якостями, в тому числі: майже абсолютним метаморфізмом, індиферентністю до матеріалу носіїв, підвищеною мобільністю, здатністю бути об'єктом привласнення без відповідного відчуження, ефективним інтегратором факторів виробництва та каталізатором інноваційного капіталотворення, модератором циклічної коеволюції базових складових інноваційно-інформаційної економіки. У відтворювальних економічних процесах знання і знаннєємна інформація представлені безпосередньо як особливі сутнісні сили економічних учасників і у формі інноваційно-інформаційних продуктів (у неринковій сфері відтворення) або інноваційно-інформаційних товарів (у ринковій

сфері відтворення). Зазначені продукти й товари є носіями основних якісних характеристик знань і знаннєємної інформації, що дозволяє їм бути провідними «гравцями» глобальної економіки.

Притаманний інноваційно-інформаційній економіці креативний потенціал розвитку може бути реалізований лише за умов її національно орієнтованої відкритості до провідних глобальних тенденцій і процесів, зокрема: всеосяжної знаннєємної інформатизації та комп'ютеризації; активної креативізації економіки та суспільства; актуалізації економічних творчості та свободи; конкурентного співробітництва та цивілізованої боротьби; експансії мобільного й високопрофесійного людського капіталу. Інноваційно-інформаційна економіка має стати потужним авангардом національного розвитку.

Залознова, Ю. С. Українська промисловість: сучасні виклики та проблеми розвитку / Ю. С. Залознова // Економіка України. – 2018. – № 3. – С. 49-68.

Промисловість України нині переживає складний етап, перебуваючи під тиском нових геополітичних, геоекономічних, технологічних та соціальних змін. Тому актуальності набуває знаходження ефективних рішень щодо системного оновлення промислової моделі України, адекватного новим глобальним викликам та національним інтересам. Науково-практична дискусія з проблем розвитку промисловості та нової промислової політики в Україні триває не перший рік. Проте залишаються ще недостатньо висвітленими аспекти ефективного включення української промисловості у процес неоіндустріалізації, який є провідним світовим трендом.

Підкреслено, що через нинішній стан глибокої деіндустріалізації в Україні неможливо забезпечити адекватних відповідей на сучасні виклики національній безпеці та економічному суверенітету Української держави, глобальній конкурентоспроможності вітчизняної економіки, повноцінній суб'єктності України в міжнародних процесах і структурах, соціальній та екологічній відповідальності.

Висвітлено основні проблеми, які відчутно впливатимуть на умови формування нової промисловості в Україні за неоіндустріальним сценарієм. Вони також визначатимуть головні напрями та інструменти державної промислової політики. Як найбільш значущі названо проблеми, зумовлені деіндустріалізацією (незадовільні обсяги, темпи, структура виробництва, дефіцит

інвестицій, інновацій, кваліфікованих кадрів). Ризики також пов'язані з великою часткою неформальної економіки (тінізацією) та неформальної зайнятості. Істотно стримує реформування і відсутність стратегічної паритетної взаємодії влади та бізнесу. На особливу увагу заслуговує проблема врегулювання й захисту прав власності, насамперед інтелектуальної. Суперечливий вплив на потенціал зростання та структурні зміни в промисловості також справлятиме проблема Криму і Донбасу.

Стратегія розвитку промисловості України має бути орієнтована на подолання зазначених стратегічно значущих проблем. Підкреслено, що шанс для відчутного підвищення ефективності промислового виробництва, який надає неоіндустріалізація, необхідно реалізувати у стислі строки на основі ефективної промислової політики.

Мандибур, В. О. Основна суперечність відносин споживчого ринку та шляхи її подолання / В. О. Мандибур, В. О. Хижняк // Економіка України. – 2018. – № 3. – С. 69-88.

В умовах євроінтеграції Україна взяла на себе зобов'язання забезпечити високий рівень захисту прав споживачів та досягти сумісності між системами захисту прав споживачів в Україні та ЄС. Насамперед, це стосується запровадження у вітчизняну практику високих стандартів відповідальності у споживчій сфері, які сьогодні діють в ЄС, у першу чергу, це стосується вдосконалення системи адекватної економічної відповідальності бізнесу за порушення прав споживачів.

Основна суперечність споживчого ринку пов'язана з протилежністю інтересів його головних суб'єктів: бізнесменів-виробників (реалізаторів), з одного боку, і населення, або кінцевих споживачів життєвих благ – з іншого. Ця суперечність являє собою систему відносин, що виникають між інтересами виробників і реалізаторів, які прагнуть до максимізації особистих прибутків, та інтересами населення, яке прагне задовольнити особисті потреби у споживанні безпечних для здоров'я і життя товарів та послуг. За певних умов диспаритету при реалізації приватних інтересів і неадекватній економічній відповідальності бізнесу за порушення прав споживачів ця суперечність може загостритись і перетворитись на антагоністичну.

Сьогодні законодавчо закріплені економічні санкції за випадки злочинних порушень прав споживачів, які розраховуються у нормативно визначеній кількості неоподатковуваних мінімумів

доходів громадян, з точки зору їх економічної відповідності збиткам, завданим кінцевим споживачам, є абсолютно неприйнятними. Тому подальше використання неоподаткованого мінімуму як базової величини вартості при визначенні обсягів економічних санкцій за злочинне порушення прав споживачів є неприпустимим. Разом з тим як нормативно-базова величина не можуть бути використані всі інші соціально-економічні нормативи і стандарти, зокрема, мінімальна заробітна плата, прожитковий мінімум тощо (що підтверджено вітчизняною і світовою практикою). Замість неоподаткованого мінімуму доходів громадян потрібно запровадити нормативно-базову величину, яка за своєю суттю є величиною масштабно-фіксованої вартості, визначається на основі використання показників дохідної бази консолідованого державного бюджету, фіксується в гривневому вимірі та діє протягом поточного бюджетного року.

Сухіна, О. М. Методологічний підхід до визначення розміру диференціальної гірничої ренти / О. М. Сухіна // Економіка України. – 2018. – № 3. – С. 89-103.

У провідних зарубіжних країнах з розвинутою гірничодобувною про-мисловістю жителі є громадянами-рантьє. Угода про асоціацію між Україною та ЄС спонукає Уряд України до скорочення бідності. Тому необхідно оптимізувати механізм вилучення гірничої ренти та її справедливого розподілу між власником надр – українським народом – і надкористувачами. Розкрито сутність оригінальної авторської методології визначення розміру диференціальної гірничої ренти для встановлення адекватних сучасним економічним реаліям розмірів рентних платежів за користування надрами для видобування корисних копалин, а також економічний механізм чесного розподілу гірничої ренти.

Автором доведено наявність значного неврахованого потоку коштів, який повинен стати базою для відродження нашої держави і перетворення кожного українця на громадянина-рантьє. Для цього необхідно формувати нову систему вилучення гірничої ренти, в основі якої було б оподаткування надприбутку надкористувачів – надлишку, тобто різниці між прибутком, одержаним надкористувачем, і середньонормальним прибутком по галузі у добувній промисловості.

На розвиток теорії ренти розроблено методологічний підхід до визна-чення розміру диференціальної гірничої ренти, алгоритм і авторську ме-тодологію визначення розміру диференційованих

рентних платежів за користування надрами для видобування корисних копалин, яка враховує гірничо-геологічні та інші умови видобування корисних копалин, еконо-мічний механізм вилучення гірничої ренти у надрокористувачів, що складає наукову новизну даного дослідження. Тоді рента відповідатиме суті ренти, тобто враховуватиме гірничо-геологічні та інші умови видобування корисних копалин, кон'юнктуру ринку, а також певною мірою ступінь ризику. Коли погіршуються умови видобування, вичерпуються запаси корисних копалин, підвищується собівартість їх видобування, зменшується прибуток, тоді надрокористувачі повинні сплачувати менші податки. Розрахунки, проведені в рамках дії запропонованого механізму, дозволяють визначити, які саме залізодобувні підприємства України повинні сплачувати гірничу ренту. Впровадження авторської методології дозволить зберегти функцію ренти як економічного інструменту регулювання гірничих відносин у сфері надрокористування, сприятиме тому, що «запрацює» ст. 13 Конституції України, а також формуванню інституту громадянської власності на мінерально-сировинні ресурси та фонду громадянських дивідендів.

Економіка. Фінанси. Право : наук. журн. / Аналітик, Акад. муніципал. упр. – Київ : [б. в.], 1994. – Виходить щомісяця.*

Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 1.*

Данилюк, М. М. Модернізація науково-методичного інструментарію управління ризиками у процесі реструктуризації фінансових боргових зобов'язань / М. М. Данилюк // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 1. – С. 4-7.

Розглянуто науково-методичний інструментарій управління ризиками у процесі реструктуризації фінансових боргових зобов'язань. Висвітлено підхід до оцінки ризиків управління борговими зобов'язаннями на основі використання відповідного інтегрального показника

Балецька, З. В. Концептуальна модель організаційно-економічного забезпечення експортної діяльності виробничих підприємств в процесі виходу на нові ринки збуту / З. В. Балецька, О. В. Лапін // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 1. – С. 8-11.

Стаття присвячена дослідженню організаційно-економічного забезпечення експортної діяльності виробничих підприємств в умовах виходу на нові ринки збуту. В статті обрнтовано важливість системи організаційно-економічного забезпечення експортної діяльності на підприємстві та запропоновано власну концептуальну модель організаційно-економічного забезпечення експортної діяльності, створену за алгоритмічним принципом.

Костакова, Л. Д. Структуризація концепцій управління витратами / Л. Д. Костакова // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 1. – С. 12-15.

Дана стаття висвітлює сутність концепцій управління витратами з огляду на їх змістове навантаження, видову структуризаціт та вміння застосовувати їх в практичній діяльності для побудови ефективної системи управління витратами в умовах діяльності промислових підприємств.

Кир'язова, Т. О. Податкові пільги: проблеми застосування та напрями їх вирішення / Т. О. Кир'язова, Н. І. Чулак // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 1. – С. 16-22.

Стаття присвячена дослідженню проблем пільгового оподаткування в Україні. У статті визначено вшив податкових пільг на доходи бюджету та інвестиційно-інноваційну діяльність підприємств. Розглянуто можливості застосування зарубіжної практики стимулювання НДДКР. Визначено шляхи вирішення проблем пільгового оподаткування.

Марущак, А. І. Проблеми розслідування кіберзлочинів в Україні / А. І. Марущак // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 1. – С. 23-27.

У статті досліджуються проблеми правового регулювання і привозастосування, які не дозволяють ефективно розслідувати кіберзлочини в Україні. Зроблено висновок про необхідність подальшої імплементації положень Конвенції про кіберзлочинність, регламентації механізмів сприяння правоохоронним органам України операторів, провайдерів телекомунікаційних послуг, а також використання можливостей міжнародного співробітництва у розслідуванні кіберзлочинів.

Маєвський, В. А. Обов'язковість рішень органу з вирішення спорів Світової організації торгівлі / В. А. Маєвський // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 1. – С. 28-31.

Статтю присвячено вдосконаленню винесення рішень Органу з вирішення спорів в рамках СОТ. Проведено аналіз рекомендацій, які стосуються шляхів виконання рішень Органом з вирішення спорів. Розроблено пропозиції з вдосконалення винесення рішень в рамках СОТ.

Овсак, О. П. Комерційна діяльність підприємства та управління ризиками її здійснення / О. П. Овсак, М. В. Воркель // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 1. – С. 32-35.

У статті розкрито сутність комерційної діяльності підприємства, систематизовано ризики її здійснення виходячи з джерел їх виникнення. Вдосконалені методичні складові управління комерційними ризиками підприємства.

Озерський, І. В. Здирництво в закладах ресторанного господарства (соціально-правовий аналіз) / І. В. Озерський // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 1. – С. 36-39.

В представленій роботі поставлена соціально-правова проблема ресторанного сервісу в Україні та його сприйняття споживачами (громадянами України), зокрема в замовленні послуги (продукту) отриманні належного обслуговування і наступного розрахунку.

Стожок, Л. Г. Соціальні ризики як соціально-економічна категорія / Л. Г. Стожок // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 1. – С. 40-43.

Стаття присвячена визначенню сутності категорії «соціальний ризик». В статті проаналізовано наукові підходи щодо визначення поняття «соціальний ризик». Висвітлено основні елементи соціального ризику як соціально-економічної категорії. Обґрунтовано необхідність удосконалення сутності соціального ризику як категорії.

Попова, О. Ю. Метаевристичний підхід як засіб мінімізації ризиків при розробці рекламної компанії / О. Ю. Попова, Алі Аль-Абабнех Хасан // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 1. – С. 44-48.

Стаття присвячена визначенню місця і ролі метаевристичних підходів в розробці рекламної компанії. У статті обґрунтовано

необхідність використання методів метаевристички з метою зниження ризиків рекламної компанії.

Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 2. *

Гончар, М. Ф. Науково-методичний підхід з розвитку соціально-психологічних інструментів формування та використання систем стрес-менеджменту на підприємствах / М.Ф. Гончар // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 2. – С. 4-8.

У статті удосконалено науково-методичний підхід з ідентифікування доцент, проблем, перспектив та можливостей удосконалення систем стрес-менеджменту, що враховує пріоритетні з позиції соціально-психологічної складової предметні сфери та критерії оцінювання вмінь, знань та навичок управління критичними небажаними відхиленнями. Доведено, що від професійної та особистішої компетентності керівників багато в чому залежить як тривалість перебігу стресів, так і їхні наслідки для бізнесу. Будь-які нові виклики, що постають перед компанією, вимагають нових компетентностей. Наведено матрицю взаємозв'язків між предметними сферами, критеріями, проблемами, перспективами та можливостями удосконалення систем стрес-менеджменту з позиції соціально- психологічної складової Встановлено, що соціально-психологічні інструменти повинні досліджуватись у межах таких блоків стрес-менеджменту, як: ідентифікування та оцінювання ризиків, небезпек та загроз настання критичних небажаних відхилень; реагування на критичні небажані відхилення; організаційно- технічне забезпечення формування і функціонування систем стрес-менеджменту; формалізування управлінських процесів в межах систем стрес-менеджменту; поширення вмінь, знань та навичок в межах систем стрес-менеджменту.

Filyppova, S. Marketing and information technologies as tools to ensure financial and economic security of hotel and restaurant business / S.Filyppova, O. Malin, O. Sherstnyova // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 2. – С. 9-11.

Розглянуто регіональні пта корпоративні ризики, їх вплив на діяльність металургійних підприємств та конкурентоспроможність українськоїметалопродукції, оцінка та способи зниження ризиків.

Черепанова, В. О. Методичне забезпечення ділового консультування у сфері інжинірингових послуг /

В. О. Черепанова // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 2. – С. 12-15.

Стаття присвячена визначенню сутності інжинірингових послуг як виду ділового консультування, проаналізовано сучасний стан реалізації консультаційних послуг в Україні та запропоновано методичне забезпечення щодо надання інжинірингових послуг. У статті обґрунтовано доцільність використання інжинірингу у промисловості як засобу впровадження інноваційних рішень та технічного переоснащення виробництва.

Гриджук, Д. М. Роль конкурентного середовища на ринку банківських послуг у забезпеченні ефективності банківської діяльності / Д. М. Гриджук // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 2. – С. 16-22.

Стаття присвячена дослідженню проблем, вирішення яких сприятиме підвищенню конкурентоспроможності українських банків за сучасних умов озвитку конкуренції на ринку банківських продуктів і послуг. Запропоновано заходи для захисту власних економічних інтересів банку та його клієнтів, підвищення надійності захисту його прав як кредитора, а також прав позичальників, використання ефективних способів і методів стягнення боргу.

Ковтуненко, О. В. Аналіз природного та механічного руху населення Одеської області / О. В. Ковтуненко, В. В. Шацков, В. О. Бадігон // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 2. – С. 23-25.

У статті подана динамічна оцінка чисельності населення Одеської області. Проаналізовані зміни в чисельності населення м. Одеси у період 2012-2016 рр. Проаналізовано природний та механічний рух населення Одеської області.

Озерський, І. В. Застосування процедури медіації в юрисдикційному процесі: переваги та прогалини проекту Закону України "про медіацію" (№ 3665 від 17.12.2015 р.) / І. В. Озерський // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 2. – С. 26-31.

Досліджено теоретичні питання застосування процедури медіації в юрисдикційному процесі України на ґрунті вивчення міжнародного досвіду та фундаментальних положень прийнятого в першому читанні проекту Закону України «Про медіацію», а також прогалин законодавчої регламентації означеного інституту в розрізі дотримання європейських стандартів щодо правоохоронної

діяльності та специфіки національного законодавства. У контексті означеного проаналізовано низку нормативно-правових актів та надані пропозиції стосовно удосконалення чинного законодавства, що почасті регламентує застосування процедури медіації як невід'ємної складової юрисдикційного процесу.

Шаповал, Л. П. Формування системи антикризового фінансового моніторингу на підприємстві / Л. П. Шаповал, М. Є. Святець // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 2. – С. 32-35.

У статті запропоновано формування системи антикризового фінансового моніторингу на основі системного підходу, визначено її складові елементи та алгоритм побудови, обґрунтовано особливості її впровадження на підприємстві.

Шашславик, О. В. Моделі корпоративного контролю та управління українських компаній / О. В. Шашславик, О. М. Коваленко // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 2. – С. 36-40.

У статті проаналізовано тенденції розвитку і поточний стан корпоративного управління українських компаній, відзначено типи корпоративного управління в залежності від розподілу корпоративного контролю між власниками і менеджерами. Досліджено формування концепції і структури корпоративного управління, розглянуто положення, що визначають характер перетворень взаємовідношень власників і менеджерів. Перелічено найважливіші процеси в системі управління корпорації, виділені ключові особливості розвитку національної моделі корпоративного управління.

Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 3.*

Сіташ, Т. Д. Стратегічні орієнтири розвитку фінансового ринку України в умовах глобалізації / Т. Д. Сіташ, М. І. Сотник // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 3. – С. 4-5.

У статті досліджено стратегічні орієнтири розвитку фінансового ринку України в умовах глобалізації. Висвітлено сучасний стан фінансового ринку в державі, виокремлено проблемні аспекти його розвитку. Акцентовано, що оптимальна структура фінансового ринку, з точки зору належного рівня розвитку відповідних типів фінансових посередників є необхідною умовою успішного

функціонування ринкової економіки. Запропоновано напрями підвищення макроекономічної ефективності та інституційної спроможності фінансового ринку з використанням позитивного зарубіжного досвіду.

Городецька, Т. Е. Податок на доходи фізичних осіб як форма прибуткового оподаткування / Т. Е. Городецька, К. О. Засядько, В. Г. Яременко // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 3. – С. 6-8.

У статті досліджено функціонування податку на доходи фізичних осіб в Україні як форми прибуткового оподаткування. На підставі отриманих результатів авторами запропоновано напрями вдосконалення механізму цієї податкової форми з метою забезпечення ефективної реалізації податкової реформи.

Свидло, Г. І. Статистичний аспект: дошкільна освіта, як складова освітнього процесу / Г. І. Свидло // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 3. – С. 9-12.

Стаття присвячена оцінці доступності дошкільної освіти, визначенню основних принципів та напрямів виховання дитини. Автором проаналізовано кількість дошкільних закладів, наявність вільних місць в дошкільних закладах України та охоплення дошкільними закладами дітей відповідного віку. Визначено основні проблеми та перспективи розвитку дошкільної освіти.

Герасимович, І. А. Механізми і інструменти бухгалтерського інжинірингу в управлінні платоспроможністю підприємства / І. А. Герасимович // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 3. – С.13-17.

Стаття присвячена розкриттю нових для України механізмів і інструментів бухгалтерського інжинірингу в системі інформаційного обліково-аналітичного забезпечення нового економічного механізму-фінансового інжинірингу, широко використовуваного в світі, що викликано, з 80-х рр. ХХ ст., новим підйомом науково-технічної революції і необхідністю прогнозувати, з метою контролю, бізнес-процеси, яку виробничій так і фінансовій діяльності.

Ситник, Н. С. Ефективність державних закупівель у сфері охорони здоров'я / Н. С. Ситник, М.-С. Б. Баранова // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 3. – С.18-23.

У статті розглянуто сутність державних закупівель у сфері охорони здоров'я. Окреслено основи проведення закупівлі

лікувальних засобів медичними закладами. Визначено порядок та ефективність проведення публічних закупівель. Досліджено та визначено основні періоди становлення та формування законодавства про закупівлю.

Фроленко, В. Дослідження особливостей оподаткування додаткових благ, наданих працівникам державного підприємства, та аналіз практики застосування норм податкового законодавства фіскальними органами при проведенні податкових перевірок правильності їх оподаткування / В. Фроленко // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 3. – С. 24-33.

У динній статті досліджуються особливості оподаткування додаткових благ, наданих працівникам державного підприємства а також проводиться аналіз практики застосування норм податкового законодавства фіскальними органами при проведенні податкових перевірок правильності оподаткування додаткових благ, наданих працівникам державного підприємства. Дослідження проведені з використання прикладу податкового обліку господарських операцій з оплати турів вихідного дня з проведенням автомобільних екскурсій працівників державного підприємства (далі - Підприємство), якщо меншу частину вартості таких турів вихідного дня власними коштами оплачують працівники Підприємства, а решту - більшу частину вартості таких турів вихідного дня оплачує Профспілка, членами якої є такі працівники Підприємства. Одночасно розроблено порядок податкового обліку господарських операцій з оплати турів вихідного дня з проведенням автомобільних екскурсій працівників Підприємство, якщо на кожного працівника Підприємства оформлюється страховий поліс на термін екскурсії, а оплати здійснюється у вище приведеному порядку. В статті також проаналізована практика застосування норм податкового законодавства фіскальними органами при проведенні податкових перевірок господарських операцій з оплати турів вихідного дня з проведенням авто-мобільних екскурсій працівників підприємств, а також надано відповідь на питання: чи вважається знижка, надана профспілкою, додатковим благом? Чи повинна вказана знижка оподатковуватись ПДФО та відображатись у ф. 1 ДФ та яким чином профспілка утримує ПДФО, якщо вона не виплачує інших доходів (заробітна плата нараховується на Підприємстві, а профспілка і Підприємство - різні юридичні особи.

Енгельс, І. О. Вплив підвищення енергоефективності на результати енергозбереження суб'єктів господарювання / І. О. Енгельс // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 3. – С. 34-37.

Стаття присвячена дослідженню впливу підвищення енергоефективності на результати енергозбереження суб'єктів господарювання. Обґрунтовано, що підвищення енергоефективності, яке в сучасних умовах в більшості є результатом впровадження інноваційних енергозберігаючих технологій, впливає на енергозбереження як питома економія енергоресурсів, а загальне споживання енергетичних ресурсів може зменшуватися, але інколи і зростати внаслідок дії зворотного ефекту.

Вінницька, О. А. Суть та фундаментальні напрями розвитку бюджетної політики на локальному рівні / О. А. Вінницька, І. А. Бержанір, Н. І. Гвоздей // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 3. – С. 38-41.

У статті досліджено суть бюджетної політики та обґрунтовано основні напрями її реалізації на місцевому рівні. Розглянуто критерії проведення ефективної бюджетної політики, а також оптимізацію бюджетних витрат.

Західна, О. Р. Аналіз регламентованих змін структури видатків місцевих бюджетів та їх вплив на об'єднанні територіальні громади / О. Р. Західна, Ю. І. Мидлик, М. В. Спаліяк // Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 3. – С. 42-45.

У статті розглянуто зміну структури місцевих видатків у 2018 р. Зокрема проведено аналіз темпів росту місцевих видатків та виконання видатків місцевих бюджетів протягом I півріччя 2016-2017 рр., на основі чого зроблено висновки і пропозиції.

Економіка АПК : міжнар. наук.-вироб. журн. / Нац. наук. центр "Ін-т аграр. екон.", Луган. нац. аграр. ун-т, Миколаїв. держ. аграр. ун-т, Сум. держ. аграр. ун-т. – Київ : ННЦ "ІАЕ", 1994. – Ви-ходить щомісяця.

Економіка АПК. – 2018. – № 1.

Пасхавер, Б. Й. Продовольче самозабезпечення населення України / Б. Й. Пасхавер // Економіка АПК. – 2018. – № 1. – С. 5-10.

Мета статті - проаналізувати розвиток важливого напрямку забезпечення продовольчої безпеки України, його динаміки, стану, перспективи. Методика дослідження. Загальнонаукові методи: абстрактно-логічний - для систематизації наявного теоретичного матеріалу; індукції й дедукції - для виведення загальних принципів з аналізу фактів; синтезу - для об'єднання елементів досліджуваної системи та її аналізу в цілому; порівняння - для оцінки одержаних показників. Використано статистичні дані, а також методичні підходи щодо оцінки продовольчого самозабезпечення. Результати дослідження. Суттєва частка продовольчого споживання безоплатна (виробництво продовольства для самоспоживання, самозаготівлі, продовольча допомога). В Україні вона дорівнює одній шостій, а в сільській місцевості - третині всіх продуктів харчування. Господарства населення, виробляючи продовольчі продукти, чверть їх продають, 60% використовують для самоспоживання, 15% - допомога родичам. Продовольча самозабезпеченість країни зростає при зменшенні споживання частки продовольчого імпорту. Імпортна політика повинна забезпечити національному споживачеві доступ до продуктів, що не виробляються у країні, але можливості імпортозаміщення потрібно реалізувати. Елементи наукової новизни. Визначено, що за рахунок бюджетного фінансування доцільно створити й поступово реалізувати широкомасштабну програму продовольчої допомоги малозабезпеченим соціальним групам населення. Недостатнє продовольче споживання значної частини українських громадян зумовлює необхідність розробки державної програми продовольчої допомоги малозабезпеченим верствам населення. Табл.: 6
Бібліогр.: 8.

Малік, М. Й. Тенденції і перспективи розвитку особистих селянських господарств / М. Й. Малік, О. Г. Шпикуляк // Економіка АПК. – 2018. – № 1. – С. 11-19.

Мета статті - розгляд існуючих проблем та перспектив розвитку особистих селянських господарств з урахуванням формування сімейних ферм і розширення підприємницької діяльності в умовах формування середнього класу серед сільського населення. Методика дослідження - діалектичний метод пізнання для аналізу наукових праць вчених щодо проблематики розвитку особистих селянських господарств в Україні, а також стосовно зарубіжного досвіду; метод емпіричного дослідження щодо оцінки сучасного стану й розвитку об'єкта дослідження. Результати дослідження.

Обґрунтовано теоретико-методичні засади й визначено особливості розвитку особистих селянських господарств в аграрному секторі економіки України з окресленням перспективи їх інституціоналізації в організовану систему ринку шляхом перетворення зокрема у сімейні ферми; дана оцінка стану «особистого» сектора аграрної економіки з визначенням його ресурсного потенціалу, а також аналізом результатів господарювання. Елементи наукової новизни. Набули подальшого розвитку теоретичні положення щодо визначення місця і ролі особистих селянських господарств в аграрному секторі, а також окреслені перспективи, критерії, елементи механізму їх формалізованого представлення на ринку в якості сімейних фермерських господарств. Практична значущість. Роглянуті теоретико-методичні положення складають методологічну базу для формування методичних підходів для розробки програмних документів й запровадження політики регулювання підприємницької діяльності в сегменті аграрного мікропідприємництва. Табл.: 3. Рис.: 1. Бібліогр.: 25.

Чайка, Т. О. Симбіоз партнерства як ефективний фактор стійкості еко-соціо-економічної системи / Т. О. Чайка, І. О. Яснолоб // Економіка АПК. – 2018. – № 1. – С. 20-25.

Мета статті - обґрунтування еко-соціо-економічної ефективності мікоризного партнерства визначенням його сутності, характеристики та позитивного впливу на еко-соціо-економічну систему. Методика дослідження. Діалектичний метод пізнання й системного підходу у вивченні наукових праць вітчизняних і зарубіжних учених із дослідження явища мікоризи, використання практичного досвіду з метою формування теоретико-методичних основ дослідження. Результати дослідження. Обґрунтовано доцільність використання мікоризи для зменшення впливу антропогенного навантаження на навколишнє природне середовище та відновлення ресурсного потенціалу. Вперше запропоновано визначення терміна «мікоризне партнерство» й дано його характеристику. Доведено позитивний вплив мікоризного партнерства для грибів і живлення рослин, їх розвиток та стійкість до несприятливих умов і хвороб. Визначено вплив мікоризного партнерства на стан та родючість ґрунту, вперше систематизовано його вплив на еко-соціо-економічну систему й визначено структуру ефектів від такого партнерства з урахуванням певних принципів. Елементи наукової новизни. Обґрунтовано необхідність використання симбіозу між рослинами та грибами з метою раціонального ресурсовикористання й охорони

навколишнього природного середовища. Запропоновано визначення терміна «мікоризне партнерство» як взаємовигідної та злагодженої взаємодії між його учасниками (вищими рослинами й грибами). Наведено характеристики цього партнерства, які включають: багатоетапність, взаємовигідність, взаємозалежність і перспективність. Практична значущість. Визначено результати мікоризного партнерства для його безпосередніх учасників (рослин та грибів) і позитивний вплив на ґрунт. Використовуючи синергетичний ефект від цього партнерства, визначено позитивний вплив на окремі елементи еко-соціо-економічної системи й обґрунтовано певні види ефектів (екологічний, соціальний, енергетичний, технологічний та економічний). Наведено принципи використання мікоризного партнерства в еко-соціо-економічній системі з метою одержання позитивних ефектів. Табл.: 3. Рис.: 2. Бібліогр.: 12.

Бойко, В. О. Перспективи розвитку та підвищення конкурентоспроможності галузі вівчарства на Херсонщині / В. О. Бойко // Економіка АПК. – 2018. – № 1. – С. 26-33.

Мета статті - аналіз сучасного стану вівчарства та його племінної бази й окреслити перспективи ведення галузі в господарствах Херсонської області. Методика дослідження: статистично-економічні, порівняльного аналізу, розрахункові методи. Результати дослідження. Виділено актуальні проблеми виробництва й визначено причини занепаду галузі: диспаритет цін на промислову і сільськогосподарську продукцію; відсутність цивілізованого ринку збуту продукції та державної підтримки галузі; відсутність сприятливих економічних умов для розвитку галузей, пов'язаних із продукцією вівчарства, тощо. Враховуючи глобалізацію ринкових відносин, орієнтуючись на вимоги Євросоюзу, викладено пріоритетні напрями розвитку галузі. Головним напрямом підвищення рівня ефективності є інтенсифікація: зміцнення кормової бази, зростання рівня та якості годівлі овець; удосконалення матеріально-технічної бази, механізація виробничих процесів; використання прогресивних форм організації та оплати праці. Елементи наукової новизни. З метою відродження галузі вівчарства на Херсонщині як одного з перспективних напрямів розвитку тваринництва рекомендовано створення сучасних підприємств із глибокою переробкою виробленої продукції й передовими технологіями. Практична значущість. Впровадження результатів дослідження забезпечить

підвищення економічної ефективності галузі та конкурентного статусу підприємств. Табл.: 3. Рис.: 3. Бібліогр.: 13.

Кругляк, О. В. Генетичні ресурси молочного скотарства України / О. В. Кругляк // Економіка АПК. – 2018. – № 1. – С. 33-39.

Мета статті - здійснити оцінку генетичних ресурсів племінного молочного скотарства України. Методика дослідження. Дослідження проводили на матеріалах спостережень Державної служби статистики України, Державного реєстру суб'єктів племінної справи у тваринництві за 2016 рік із використанням статистичних методів. Результати дослідження. Встановлено, що племінні господарства України з розведення великої рогатої худоби молочних і молочно-м'ясних порід забезпечують ефективність галузі шляхом підвищення молочної продуктивності корів та зниження виробничих витрат за рахунок ефекту масштабу. Для нарощування високопродуктивних стад необхідно збільшити підконтрольне поголів'я молочного скотарства. Елементи наукової новизни. Доведено, що порідна належність корів є важливим фактором економічної ефективності розвитку молочного скотарства, що безпосередньо впливає на економічну доцільність утримання великої рогатої худоби. У цьому зв'язку потребують детальнішого вивчення інші аспекти організації й управління технологічними процесами в умовах племінних господарств, серед яких – вирощування ремонтного поголів'я, проведення селекції на підвищення рівня молочної продуктивності, тривалості продуктивного використання, поліпшення відтворної функції тощо. Практична значущість. За результатами дослідження обґрунтовано висновок, що основою розвитку галузі молочного скотарства України мають становити створені нові спеціалізовані молочні породи, які за генетичним потенціалом знаходяться на рівні кращих європейських аналогів, а за показниками відтворення та здоров'я переважають їх, відтак є економічно вигідними. Табл.: 4. Бібліогр.: 23.

Тулуш, Л. Д. Трансформація високотоварних господарств населення в суб'єкти підприємництва: податково-бюджетні аспекти / Л. Д. Тулуш, О. Ю. Грищенко // Економіка АПК. – 2018. – № 1. – С. 40-52.

Мета статті - опрацювання механізму податково-бюджетного регулювання розвитку високотоварних господарств населення, який би забезпечив їх трансформацію в суб'єкти підприємництва. Методика дослідження - у статті використовувалися наступні методи

дослідження: історичний, абстрактно-логічний, емпіричний, рядів динаміки, індексний, факторного аналізу, порівняння, оцінки нормативно-правової бази, табличний, графічний, узагальнення та наукового передбачення. Результати дослідження. Узагальнено податково-бюджетні аспекти формування механізму фінансового стимулювання трансформації високотоварних господарств населення у суб'єкти підприємництва. Оцінено соціально-економічні наслідки діяльності високотоварних господарств населення у сучасному їх статусі, обґрунтовано переважання негативних аспектів нинішньої моделі їх функціонування як для самих господарських одиниць, так і для держави та місцевих громад. Окреслено проблеми, що перешкоджають збалансованому розвитку високотоварних господарств населення, стримують формування на їх базі європейського типу фермерів. Узагальнено методичні підходи до визначення частини господарств населення, для яких трансформація у суб'єкти підприємництва є економічно доцільною. Опрацьовано засади формування та обґрунтовано складові механізму фінансового стимулювання трансформації високотоварних господарств населення у суб'єкти підприємництва. Елементи наукової новизни. Опрацьовано методичні засади формування механізму фінансового стимулювання трансформації високотоварних господарств населення у суб'єкти підприємництва, визначено ключові його складові та особливості їх застосування. Запропоновано підходи до визначення кількості потенційно можливих суб'єктів підприємництва, які можуть бути сформовані на базі високотоварних господарств населення, на основі оцінювання доходності діяльності. Запропоновано механізм фіскального стимулювання трансформації частини господарств населення у суб'єкти підприємництва, здійснено оцінку потенційного податкового навантаження та визначено орієнтовні обсяги державної фінансової підтримки, що необхідна для належного стимулювання відповідного процесу. Практична значущість. Результати можуть бути використанні в процесі подальшого наукового опрацювання важливої наукової проблеми - формування оптимальної структури сільськогосподарського виробництва на основі збалансування часток окремих категорій сільгосптоваровиробників, формування в Україні класу фермерів, подібного до європейських зразків, що позитивно позначиться на рівні доходів сільського населення та наповнюваності місцевих бюджетів. Також результати даного дослідження можуть виступати економічним обґрунтуванням відповідних законодавчих ініціатив, спрямованих на упорядкування

аграрного устрою в Україні та відродження фермерства в його класичному розумінні. Табл.: 3. Рис.: 5. Бібліогр.: 20.

Михайлов, М. Г. Основні пріоритети державної підтримки розвитку матеріально-технічної бази аграрних підприємств / М. Г. Михайлов // Економіка АПК. – 2018. – № 1. – С. 53-59.

Мета статті - обґрунтування напрямів удосконалення матеріально-технічної бази аграрних підприємств на основі визначення основних пріоритетів державної підтримки розвитку їх матеріально-технічної бази. Методика дослідження: методи - статистично-економічний, розрахунковий, порівняльного аналізу. Результати дослідження. Визначено роль держави у збільшенні оснащеності сільського господарства основними виробничими засобами з урахуванням досягнень науково-технічного прогресу, що прискорить вирішення важливих завдань щодо дальшої інтенсифікації виробництва, сприятиме впровадженню в аграрних підприємствах прогресивних технологій, підвищенню продуктивності праці. Проведено дослідження фінансування державних програм та бюджетного фінансування України, яке засвідчує, що державні витрати на програми зі сприяння інноваційно-інвестиційного розвитку, такі як продуктова підтримка, а також сільськогосподарські наукові дослідження та розробки є найважливішими рушійними силами розвитку сільського господарства і забезпечення його конкурентоспроможності. Елементи наукової новизни. Розкрито та обґрунтовано важливість формування інституціонального забезпечення та державної підтримки матеріально-технічної бази аграрних підприємств з пропозицією їх модернізації через взаємозв'язані інструменти державного, ринкового та спільного регулювання. Практична значущість. Впровадження результатів дослідження забезпечить підвищення ефективності використання матеріально-технічної бази аграрних підприємств. Табл.: 1. Рис.: 1. Бібліогр.: 12.

Грицаєнко, М. І. Сутність соціального капіталу та його особливості в аграрній сфері / М. І. Грицаєнко // Економіка АПК. – 2018. – № 1. – С. 60-65.

Мета статті - формулювання сутності, класифікація соціального капіталу та визначення його особливостей в аграрному секторі економіки. Методика дослідження. У процесі дослідження використано сукупність методів і підходів: системного аналізу - при вивченні теоретичних засад соціального капіталу та його

особливостей в аграрній сфері; наукової абстракції - при розробці загальних підходів до комплексної класифікації соціального капіталу; абстрактно-логічний підхід - при узагальненні результатів дослідження та формулюванні висновків. Елементи наукової новизни. Елементами наукової новизни є подальший розвиток трактування сутності поняття «соціальний капітал»; узагальнення та систематизація поглядів вітчизняних та зарубіжних учених на ознаки видів соціального капіталу, за якими його можна класифікувати; визначення особливостей формування та використання соціального капіталу в аграрній сфері. Запропоновано шляхи нарощування соціального капіталу села. Практична значущість. Пропонується комплексна класифікація соціального капіталу за характером існуючих зв'язків, формами прояву, наслідками для суспільства та рівнями аналізу. На підставі особливостей соціального капіталу аграрної сфери розроблено заходи для його зростання на основі підвищення солідарності сільського населення, позитивного розвитку соціального середовища села. Табл.: 2 Бібліогр.: 33.

Павлик, В. П. Системний підхід до управління сільськогосподарськими підприємствами / В. П. Павлик // Економіка АПК. – 2018. – № 1. – С. 66-73.

Мета статті - розглянути шляхи підвищення ефективності управління сільськогосподарськими підприємствами на основі використання системного підходу до встановлення взаємозв'язку між економічними показниками господарювання. Методика дослідження. Дослідження ґрунтується на припущенні, що причинно-наслідковий взаємозв'язок між економічними показниками, такими як ціна одиниці реалізованої продукції, оплата праці працівників, задіяних у виробництві, а також повна собівартість продукції й обсяг її реалізації, можливо встановити за допомогою відповідної номограми, в якій послідовно розглянуто їхні графічні залежності та прийнято певний перехід від одного показника до іншого. При цьому незалежно від першочерговості у зміні зазначених показників причина й наслідок змін матиме замкнений ланцюжок між вказаними економічними показниками. Результати дослідження. Для певних умов господарювання сільськогосподарського підприємства встановлено закономірності у вигляді економіко-математичних функцій, що відображають зміни між ціною одиниці реалізованої продукції та обсягом її реалізації, оплатою праці працівників і ціною одиниці реалізованої продукції, її повною собівартістю та оплатою праці працівників, обсягом

реалізації її повною собівартістю даної продукції. Визначено похідні зазначених економіко-математичних функцій, що дає змогу проаналізувати швидкість зміни вказаних економічних показників виробництва й реалізації сільськогосподарської продукції. Встановлено ефективність використання системного підходу в управлінні сільськогосподарськими підприємствами на основі порівняння двох варіантів господарювання підприємства - з регулюванням прибутку і без його регулювання. Елементи наукової новизни. Викладено особливості системного підходу до встановлення взаємозв'язку між економічними показниками господарювання, що характеризують систему управління сільськогосподарськими підприємствами. Практична значущість. Запропоновано номограму господарської діяльності сільськогосподарського підприємства, яка дає змогу системно аналізувати зміну її економічних показників, здійснювати цілеспрямоване регулювання, суттєво підвищити ефективність прийняття управлінських рішень. Табл.: 3. Рис.: 1. Бібліогр.: 27.

Сидорук, Б. О. Інституціональні складові в системі збалансованого використання земельно-ресурсного потенціалу / Б. О. Сидорук // Економіка АПК. – 2018. – № 1. – С. 74-81.

Мета статті - обґрунтувати основні складові в системі інституціонального забезпечення збалансованого використання земельно-ресурсного потенціалу в процесі здійснення сільськогосподарської діяльності. Методика дослідження. Методи наукового пошуку: монографічний, узагальнення, аналізу та синтезу, індукції та дедукції, аналіз причинно-наслідкових зв'язків економічних явищ і процесів в аграрному секторі економіки залежно від системи землекористування. Елементи наукової новизни. Запропоновано порядок інституціонального забезпечення збалансованого використання земельно-ресурсного потенціалу в аграрній галузі, виходячи із пріоритетності вирішення завдань локального, регіонального та загальнодержавного рівнів управління. Запропоновано модель формування збалансованого інституціонального середовища у сфері аграрного землекористування, яка базується на комплексному підході до вдосконалення системи використання земельно-ресурсного потенціалу в аграрній галузі. Практична значущість. Обґрунтовано висновок, що збалансоване використання земельно-ресурсного потенціалу в сільськогосподарській галузі має базуватись на комплексному вирішенні еколого-економічних та соціальних

проблем, виходячи з інтересів аграрних формувань і територіальних громад, які формуються на локальному рівні, з урахуванням впливу як формальних, так і неформальних інститутів. Рис.: 2. Бібліогр.: 19.

Кісіль, М. І. До ювілею відомого вченого з проблеми інвестицій / М. І. Кісіль // Економіка АПК. – 2018. – № 1. – С. 82-83.

Авраменко, Ю. О. Інвестиційна діяльність як інструмент підвищення конкурентоспроможності фермерських господарств / Ю. О. Авраменко // Економіка АПК. – 2018. – № 1. – С. 84-92.

Мета статті - дослідження сутності інвестицій, інвестиційних ресурсів та інвестиційної діяльності фермерських господарств. Методика дослідження. Використано методи: монографічний, статистичний, логічного порівняння, графічний. Результати дослідження: Обґрунтовано вплив інвестиційної діяльності як інструменту формування й підвищення конкурентоспроможності, висвітлено особливості становлення інвестиційної діяльності вітчизняних фермерських господарств як організаційно-правової форми українського сільськогосподарського підприємництва, наведено статистичні дані щодо сучасної фінансової державної підтримки фермерських господарств як найбільшої групи вітчизняних сільгосппідприємств, виявлено залежність конкурентоспроможності фермерських господарств та її підвищення від їх інвестиційної діяльності, запропоновано механізм забезпечення інвестиційної діяльності фермерства, проаналізовано іноземний досвід інституційно-методологічної підтримки інвестиційної діяльності розвитку й підвищення конкурентоспроможності фермерства як головного виробника якісної продукції харчування. Елементи наукової новизни. Новаторським є адаптування особливостей фермерського господарства до можливостей запровадження ними інвестиційної діяльності як інструменту формування та підвищення їх конкурентоспроможності у ринковому конкурентному середовищі сільськогосподарських товаровиробників. Практична значущість. Як практичний висновок відзначено необхідність державної підтримки стосовно методологічного й інституційного забезпечення інвестиційної діяльності фермерства як сімейної форми ведення аграрного підприємництва. Рис.: 2. Бібліогр.: 21.

Гіренко, Ю. О. Інвестиційне забезпечення модернізації хмелярських підприємств в Україні / Ю. О. Гіренко // Економіка АПК. – 2018. – № 1. – С. 92-99.

Мета статті - проаналізувати сучасний стан інвестиційного забезпечення модернізації хмелярських підприємств в Україні та визначити його прогностичні параметри при запровадженні запропонованої системи заходів. Методика дослідження. У процесі дослідження було використано методи: аналізу - для визначення основних чинників, що впливають на стан інвестиційного забезпечення модернізації хмелепідприємств; синтезу - для з'ясування взаємозв'язків між чинниками внутрішнього і зовнішнього середовища підприємств; моделювання - для формування сценаріїв розвитку процесу інвестування; екстраполяції та розрахунково-конструктивний - для визначення прогностичних параметрів інвестиційного забезпечення; графічний - для наочності зображення одержаних результатів; абстрактно - логічний - для узагальнення результатів дослідження й формування висновків. Результати дослідження. Проаналізувавши сучасний стан інвестиційного забезпечення модернізації хмелярських підприємств в Україні та визначивши ключові фактори, які на нього впливають, розроблено систему заходів щодо поліпшення процесу інвестування вітчизняних хмелярів. Побудову прогностичних параметрів інвестування модернізації хмелепідприємств здійснювали за стратегічними цілями в трьох площинах: оптимістичній, песимістичній і реалістичній. Елементи наукової новизни. Одержали подальший розвиток методичні аспекти аналізу та прогнозування інвестиційного забезпечення модернізації хмелярських підприємств, що ґрунтуються на класичній методиці дослідження поведінки суб'єктів господарювання. Практична значущість. Полягає у формуванні системи заходів щодо поліпшення інвестиційного забезпечення хмелярських підприємств в Україні для активізації й посилення розвитку процесу модернізації останніх. Табл.: 6. Рис.: 1. Бібліогр.: 12.

Економіка АПК. – 2018. – № 2.

Лупенко, Ю. О. Моделювання соціально-економічних відносин у процесі наукових досліджень / Ю. О. Лупенко // Економіка АПК. – 2018. – № 2. – С. 5-13.

Здійснено теоретико-методичне обґрунтування та запропоновано підходи до оцінки ефективності впровадження

комплексу соціально-економічних моделей розвитку аграрного сектору економіки, зокрема: парадигми стратегічного бачення аграрного устрою; алгоритму формування перспективної моделі розвитку сільських територій з опрацюванням інструментарію оцінки наслідків цього процесу на основі визначення рівня економічної безпеки сільських територій; прогнозної моделі виробництва сільськогосподарської продукції та його ефективності; моделі просторового розміщення сільськогосподарського виробництва на основі рейтингової оцінки аграрного розвитку регіонів; перспективної моделі запровадження ринку земель сільськогосподарського призначення на основі науково обґрунтованої селозберігаючої парадигми сільського розвитку; моделі функціонування цінового механізму на сільськогосподарську продукцію та концептуальної моделі оподаткування сільськогосподарських товаровиробників; моделі регіональної дорожньої інвестиційної карти для забезпечення інвестиційного розвитку адміністративних районів. Сформовано систему організаційно-економічних моделей, реалізація яких забезпечить збалансований розвиток вітчизняного сільськогосподарського виробництва та сільських територій, передусім завдяки синергетичному ефекту прогресивних змін за більшістю ключових напрямів цього розвитку.

Козак О. А. Розвиток молочної галузі в контексті забезпечення продовольчої безпеки України / О. А. Козак // Економіка АПК. – 2018. – № 2. – С. 14-22.

Здійснено комплексний аналіз функціонування молочного сектору України, зокрема динаміки розвитку молочного скотарства, структурних трансформацій в різних категоріях господарств, основних тенденцій діяльності молокопереробних підприємств, цінових трендів, експортно-імпортних операцій, змін поведінки споживачів молока та молочної продукції та ін. Визначено основні напрями розвитку молочного сектору в контексті забезпечення продовольчої безпеки. Обґрунтовано напрями розвитку молочної галузі в умовах європейської інтеграції та глобалізації національної економіки в контексті забезпечення продовольчої безпеки держави. Визначено основні пріоритети розвитку молочного сектору, зокрема підвищення якості сирого молока у товаровиробників, трансформація особистих селянських господарств у сімейні фермерські господарства або кооперативи.

Буняк Н. М. Ціноутворення на продукцію насінництва зернових колосових культур / Н. М. Буняк, І. М. Данилко // Економіка АПК. – 2018. – № 2. – С. 23-29.

Висвітлено особливості системи ціноутворення продукції насінництва зернових колосових в Україні. Показано взаємозв'язок росту ціни товарного зерна та ціни на насіння різних категорій, обґрунтовано нерівномірне зростання цін на різні категорії насіння. Проведено розрахунок мінімальної ціни насіння для господарюючих суб'єктів, що мають власні потужності для його виробництва, та у разі, якщо у процесі виробництва використовуються послуги насінневих заводів. Доведено, що виробники з власними потужностями мають 10% цінову конкурентну перевагу. Причинами різкого зменшення кількості суб'єктів насінництва стали постійні законодавчі зміни в галузі, реформатування органів, що проводять сертифікацію насіння, низька прибутковість насінневого бізнесу. Визначено реальну та потенційну місткість ринку насіння озимих зернових культур. Розкрито причини низької забезпеченості потреби у насінні через ринок та негативні наслідки як для господарюючих суб'єктів, що використовують насіння власного виробництва, так і для наукових установ, власників сортів

Спаський, Г. В. Інвестиційна привабливість сільського господарства Закарпаття / Г. В. Спаський // Економіка АПК. – 2018. – № 2. – С. 30-39.

Аналіз досвіду інвестиційної діяльності свідчить про найбільший інтерес зовнішніх інвесторів до тих країн і регіонів, де відчутна активність місцевих інвесторів. На Закарпатті налічується незначна кількість сільськогосподарських підприємств з іноземними інвестиціями, що становить лише 1,5% від їх загальної чисельності. Проблемним залишається питання розподілу іноземних інвестиційних ресурсів в області, яке характеризується значною нерівномірністю. Визначено, що в залученні інвестицій в регіони України важливу роль має відігравати політика сприяння на регіональному рівні, що є виявом політичної волі та здійсненням реальних заходів представниками місцевих органів влади в підтримці інтересів інвестора, місцевих переваг в інфраструктурному забезпеченні інвестиційних процесів - фінансової, технологічної, інформаційної тощо

Patyka, N. I. Bank lending to agriculture in Ukraine / N. I. Patyka // Економіка АПК. – 2018. – № 2. – С. 40-48.

Проаналізовано тенденції розвитку банківського кредитування сільського господарства за 1997-2017 рр. Виявлено прояви поступового покращення передумов для розгортання процесів кредитування сільського господарства на основі статистичного аналізу динаміки показників обсягів виданих кредитів, відсоткових ставок, рівня доларизації кредитного портфеля, частки прострочених кредитів, показників боргового навантаження тощо.

Елементи наукової новизни. Визначено напрямки розвитку банківського кредитування сільського господарства

Чикуркова, А. Д. Методичні підходи до оцінювання стратегії управління персоналом підприємства / А. Д. Чикуркова // Економіка АПК. – 2018. – № 2. – С. 49-55.

Обґрунтовано необхідність оцінювання стратегії управління персоналом на зовнішньому і внутрішньому рівнях підприємства. Узагальнено теоретичні підходи щодо визначення стратегії управління персоналом, обґрунтовано систему критеріїв і показників її оцінювання в аграрних підприємствах. Враховані вимоги стратегічного управління персоналом щодо формування агрегованої бази компетенцій, яка має відповідати потребам підприємства в персоналі визначених професійно-кваліфікаційних і особистісних характеристик.

Елементи наукової новизни. Запропоновано порядок оцінювання стратегії управління персоналом на зовнішньому і внутрішньому рівнях підприємства при диференціюванні критеріїв оцінювання на суб'єктивні і об'єктивні, а показники на прямі та непрямі (опосередковані).

Тимошенко, М. М. Науково-організаційні засади удосконалення стратегії розвитку сільських територій в умовах євроінтеграції / М. М. Тимошенко, А. О. Соколова // Економіка АПК. – 2018. – № 2. – С. 55-63.

Розкрито науково-організаційні та практичні засади удосконалення стратегії соціально-економічного розвитку сільських територій в умовах євроінтеграції на прикладі Волинської області. Встановлено, що ознаками впровадження європейської моделі розвитку у теорії та практиці сільського розвитку регіону повинні стати цілеспрямовані зміни найважливіших ендогенних факторів (економічних, екологічних, демографічних, соціальних, культурних, побутових, інституціональних та ін.), що визначають рівень прогресу на сільських територіях і сприяють формуванню та розвитку їх

економічних можливостей, консолідації сільських громад на основі самоорганізації й самоврядування; зростанню добробуту населення. Розроблено та обґрунтовано напрями розширення стратегічних орієнтирів розвитку Волині для забезпечення динамічного зростання і досягнення зрівноваженого, збалансованого сільського розвитку регіону, зменшення природно-економічних асиметрій у забезпеченні його стійкості. Встановлено, що одним із напрямів розвитку сільського господарства та сільських територій у Волинській області є прийняття європейської моделі як перспективної форми виробництва сільськогосподарської продукції й організації життя селян.

Усюк, Т. В. Методичні підходи до оцінки ефективності розвитку сільських територій за умов сталості / Т. В. Усюк, Л. В. Фаріон // Економіка АПК. – 2018. – № 2. – С. 64-70.

Встановлено, що сталий розвиток сільських територій є процесом сутнісно-якісних змін у сільському соціумі, що здебільшого займається веденням сільського господарства, на основі досягнення оптимального співвідношення між економічним розвитком, раціональним використанням природних ресурсів і забезпеченням зростання матеріальних і духовних потреб селян. Розроблено алгоритм формування оцінки ефективності сталого розвитку сільських територій, що передбачає ряд етапів, зокрема: аналіз внутрішнього і зовнішнього середовища; визначення системи показників для оцінки ефективності сталого розвитку села; розрахунок групових та інтегральних індикаторів сталого розвитку сільських територій; аналіз результатів комплексної оцінки ефективності сталого розвитку сільських територій; розробку та впровадження цільових програм розвитку територій. Доведено необхідність здійснення оцінки ефективності сталого розвитку сільських територій на основі виявлення зовнішніх і внутрішніх загроз соціально-економічного й екологічного спрямування, що у свою чергу дало змогу розробити комплекс заходів щодо інституційного регулювання, визначити напрями формування оперативних програм для нівелювання та попередження наростаючих проблем у контексті забезпечення сталого розвитку сільських територій. Використання в процесі дослідження групових та інтегральних індикаторів уможливило виявити не лише проблеми сільського розвитку, але й причини їх виникнення, що дасть змогу забезпечувати результативне та цілеспрямоване розв'язання завдань для досягнення стратегічної мети.

Шубравська, О. В. Поширення агроновацій у контексті забезпечення ефективного галузевого зростання / О. В. Шубравська, К. О. Прокопенко // Економіка АПК. – 2018. – № 2. – С. 71-76.

Встановлено, що розповсюдження систем волого- та ґрунтозберігаючого землеробства дасть змогу раціоналізувати природоресурсокористування за екологічними та економічними компонентами. Окреслено основні переваги ґрунтозберігаючих систем. Відзначено, що в контексті ресурсозбереження становить інтерес такий вид альтернативного господарювання як органічне виробництво, поширення якого стримується через недосконалість нормативно-правової бази; неналежну державну фінансову підтримку; низький внутрішній платоспроможний попит. Забезпечення національної продовольчої безпеки та відповідної аграрному потенціалу експортної діяльності можливе лише в контексті дотримання вимог біозахисту і біобезпеки, підґрунтя яких формують біотехнології в рослинництві й тваринництві.

Захарчук, О. В. Досвід комерційного обігу насіння та виплат за використання інтелектуальної власності / О. В. Захарчук // Економіка АПК. – 2018. – № 2. – С. 77-84.

На підставі аналізу стану й перспектив розвитку насінництва в Україні запропоновано напрями удосконалення комерційного обігу насіння і садивного матеріалу та виплат за використання інтелектуальної власності. Окреслено перспективні шляхи прискорення розвитку організації ринку насіння і садивного матеріалу України. Викладено бачення автора досвіду використання кондиційного та некондиційного насінневого матеріалу країнами Європейського Союзу та Канади. Розроблено пропозиції щодо комерційного обігу насіння та виплат за використання інтелектуальної власності.

Пугачова, К. М. Зовнішньоторговельні відносини України з ЄС / К. М. Пугачова, О. О. Шеремет // Економіка АПК. – 2018. – № 2. – С. 85-90.

Дослідження розкриває авторський погляд на сучасний процес створення зони вільної торгівлі між Україною та ЄС. Проаналізовано тенденції розвитку торгівлі агропродовольчими товарами між країнами, визначено основні проблемні моменти подальшої співпраці та обґрунтовано напрями взаємовигідного співробітництва, які забезпечать отримання економічних вигід

українськими товаровиробниками. Запропоновано напрями формування вільної торгівлі та розвитку взаємовигідної співпраці в аграрній сфері економіки.

Ходаківська, О. В. Формування цін на землі сільськогосподарського призначення у Чеській Республіці / О. В. Ходаківська, І. В. Юрченко // Економіка АПК. – 2018. – № 2. – С. 91-99.

Визначено алгоритм формування ринкової ціни земельної ділянки сільськогосподарського призначення у Чехії, що включає визначення коду, якому вона відповідає у систематизованій базі даних ґрунтово-екологічних властивостей. Відповідно до присвоєного коду визначається базова ціна земельної ділянки. Залежно від факторів, які впливають на сільськогосподарське використання земельної ділянки, базова ціна коригується за допомогою спеціальних коефіцієнтів. Відкоригована базова ціна земельної ділянки є початковою ціною пропозиції на ринку. Ринкова ціна земельної ділянки формується виходячи з відкоригованої базової ціни під впливом попиту та пропозиції. Розкрито досвід Чехії щодо формування ринкової ціни на землі сільськогосподарського призначення. Висвітлено основну мету створення та застосування систематизованої бази даних ґрунтово-екологічних властивостей. Побудовано структурно-логічну схему формування ринкових цін на земельні ділянки сільськогосподарського призначення в Чехії.

Василенко, Л. В. Світові тенденції розвитку ринку засобів захисту рослин / Л. В. Василенко // Економіка АПК. – 2018. – № 2. – С. 100-106.

Аналіз сучасних світових тенденцій розвитку ринку засобів захисту рослин показав, що він щороку нарощує обсяги як у фізичному, так і вартісному виразі; економічно розвинені країни світу продовжують застосовувати значні обсяги засобів захисту рослин. Більш активними учасниками ринку стають китайські агрохімічні компанії, які нарощують обсяги збуту власної продукції, а також скуповують відомі світові компанії - виробники пестицидів.

Вивчення світового ринку пестицидів свідчить про постійне зростання обсягів застосування засобів захисту рослин як у фізичному, так і вартісному виразі. Виявлено, що економічно розвинені країни світу продовжують застосовувати значні обсяги хімічних засобів захисту рослин, водночас щороку зростає частка біопестицидів як альтернативного засобу захисту рослин.

Tkachenko, A. M. Formation of state support economic mechanism for solid biofuel producers / A. M. Tkachenko // Економіка АПК. – 2018. – № 2. – С. 107-112.

Проаналізовано процеси виробництва й реалізації твердого біопалива і перспективи його розвитку. Визначено, що сучасний стан ринку постачання теплової енергії передбачає стрімкий перехід на альтернативні види палива, проте їх виробництво ускладнено через поточну економічну ситуацію.

Розроблено концепцію формування економічного механізму стимулювання виробників твердої біомаси та запропоновано формулу для визначення обсягів фінансової допомоги (екокомпенсації).

Сегеда, С. А. Праця як основа розвитку людського капіталу та виробництва / С. А. Сегеда // Економіка АПК. – 2018. – № 2. – С. 113-114.

Економіка АПК. – 2018. – № 3.

Саблук П. Т. Особливості стратегічного планування розвитку сільської територіальної громади / П. Т. Саблук, М. М. Кропивко // Економіка АПК. – 2018. – № 3. – С. 5-13.

Дослідження багатьох учених-економістів щодо оцінювання розвитку соціальної інфраструктури та рівня життя населення концентруються на «традиційних» шляхах вирішення проблеми збереження сільських територій і сільських населених пунктів, а сучасні методики оцінювання можливо використовувати лише для аналізу макроекономічного середовища. Виявлено, що такі методики не враховують специфічних особливостей функціонування сільських домогосподарств, їхньої ролі у забезпеченні економічного кругообігу, а також впливу на зовнішнє середовище.

Запропоновано методологічні підходи щодо оцінювання сучасного стану розвитку сільської територіальної громади завдяки застосуванню узагальнюючого показника, який характеризує внутрішнє й зовнішнє середовище функціонування сільських домогосподарств.

Розроблено сучасний інструментарій, застосування якого дає можливість на місцевому рівні управління розробляти та обґрунтовувати стратегічні плани та програми розвитку сільських територіальних громад. Табл.: 2. Рис.: 2. Бібліогр.: 24.

Shebanin V. S. Dual form of education in the training of highly qualified specialists for the agrarian sphere of Ukraine / V. S. Shebanin // Економіка АПК. – 2018. – № 3. – С. 13-23.

Розкрито сутність і значення дуальної форми здобуття освіти у професійній підготовці висококваліфікованих фахівців. Висвітлено особливості запровадження дуального навчання у Миколаївському національному аграрному університеті. Показано, що впровадження дуальної форми здобуття освіти у є запорукою підвищення якості підготовки фахівців з урахуванням вимог роботодавців. Обґрунтовано, що дуальна форма здобуття освіти передбачає використання найновіших наукових досягнень, інноваційних розробок і технологій не лише університетської науки і виробництва, а й досягнень академічної науки. Найбільш вдалою організаційною формою співпраці визначено Навчально-науково-виробничий консорціум аграрних закладів вищої освіти, науково-дослідних установ та виробничих підприємств України. Доведено, що впровадження елементів дуального навчання реально підвищує рівень практичної підготовки здобувачів вищої освіти, формує й розвиває у них фахові компетенції, сприяє процесу адаптації до професійної діяльності, забезпечує рівновагу між попитом та пропозицією фахівців на ринку праці. За результатами проведеного моніторингу регіонального ринку праці та запитів роботодавців визначено необхідність поступового приведення державного замовлення у закладах вищої освіти до потреб ринку праці у Миколаївській області й забезпечення підприємств аграрної сфери кваліфікованими фахівцями, досягнення стійкої динаміки і закріплення. Визначено коло основних завдань, вирішення яких дасть можливість забезпечити аграрний сектор економіки Миколаївської області компетентними кадрами, здатними організувати високопродуктивне, ефективне й ресурсощадне виробництво в умовах інноваційного розвитку. Обґрунтовано напрями розвитку кадрового потенціалу аграрного сектору економіки Миколаївської області. Доведено, що при розробленні навчальних планів і освітніх програм необхідно враховувати виробничо-орієнтовану підготовку фахівців за програмою дуальної форми здобуття освіти. Розроблено заходи з формування людського капіталу як стратегічного ресурсу економічного зростання аграрного сектору економіки Миколаївської області в контексті загальних пропозицій до Програми соціально-економічного розвитку Миколаївської області на 2018-2020 рр. Визначено, що впровадження дуального навчання у підготовці фахівців є засобом

професійної соціалізації сільської молоді, надаючи їй найкращі можливості для отримання престижної на ринку праці кваліфікації.
Рис.: 2. Бібліогр.: 27.

Кругляк О. В. Формування високопродуктивних молочних стад як чинник підвищення ефективності виробництва молока / О. В. Кругляк // Економіка АПК. – 2018. – № 3. – С. 24-31.

Обґрунтовано висновок, що економічний потенціал молочного скотарства залежить від дотримання оптимальних параметрів інтенсивного вирощування, живої маси і віку телиць при першому осіменінні. Встановлено, що найвищий рівень молочної продуктивності корів-первісток (вище 8,0 тис. кг молока за 305 днів закінченої лактації) досягнуто в стадах, де середньодобовий приріст телиць у віковий період 0-12 місяців досяг рівня - 820-850 г. Доведено, що дотримання указаних параметрів є передумовою формування високопродуктивних молочних стад, в яких підвищення ефективності виробництва молока забезпечуватиметься скороченням непродуктивних витрат на утримання ремонтного молодняку і зростанням чистого доходу від реалізації більших обсягів молока.

Елементи наукової новизни. Досліджено сучасний стан технологічного рівня вирощування ремонтного молодняку великої рогатої худоби молочного напрямку продуктивності в племінних господарствах України та вплив даного фактору на ефективність ведення галузі. Встановлено, що у досліджуваних стадах показники росту та розвитку третини ремонтного молодняку не відповідають мінімальним вимогам затвердженого стандарту племінного молочного скотарства. Тому заходи щодо підвищення ефективності організації й управління технологічними процесами в умовах племінних господарств потребують детальнішого вивчення.

Реалізація заходів щодо інтенсивного вирощування племінних телиць дасть змогу зменшити непродуктивні витрати на утримання телиць в середньому на 4,8 тис. грн на 1 голову, рівень молочної продуктивності корів при цьому підвищується на 1101-1234 кг, що забезпечить 6011-6738 грн додаткових надходжень від реалізації молока. Табл.: 3. Рис.: 2. Бібліогр.: 14.

Петриченко О. А. Розвиток сировинної бази молокопродуктового підкомплексу АПК України / О. А. Петриченко // Економіка АПК. – 2018. – № 3. – С. 31-37.

Визначено періоди екстенсивного й інтенсивного розвитку молочного скотарства, станів рецесії й стагнації, етапи прогресивного й регресивного розвитку з окресленням перспектив інтенсифікації науково-технічного та інноваційного розвитку сировинної бази молокопродуктового підкомплексу.

Елементи наукової новизни обґрунтовано на теоретичних положеннях розвитку економічних систем в умовах технологічних, соціально-економічних трансформацій та адаптаційних очікувань, кількісних й якісних змін у молочному скотарстві, визначенні шляхів і етапів у розвитку сировинної бази молокопродуктового підкомплексу.

Розглянуто теоретико-методичні положення слугують орієнтиром для переходу галузі молочного скотарства до вищого технологічного рівня, що в подальшому сприятиме прогресивному розвитку сировинної бази молокопродуктового підкомплексу. Табл.: 1. Рис.: 3. Бібліогр.: 10.

Шпичак О. М. Рівень цін земель сільськогосподарського призначення – запорука ефективного функціонування їх ринку / О. М. Шпичак // Економіка АПК. – 2018. – № 3. – С. 38-48.

Обґрунтовано необхідність та викладено існуючий в Україні досвід здійснення вибіркового анкетування для визначення очікуваних попиту і пропозиції на ринку землі. За використання методичного підходу на основі капіталізації орендної плати визначено розрахунковий рівень ціни 1 га ріллі в Україні та здійснено його апробацію на основі досвіду США, зроблено розрахунок прогнозу ціни землі, що ґрунтується на купівельній спроможності населення України та передових країн світу, де ринок землі існує, а також визначено розрахунковий рівень ціни землі через зерновий еквівалент. Обґрунтовано необхідність і запропоновано методичні підходи до розрахунку ціни на землі сільськогосподарського призначення в Україні до зняття мораторію на її купівлю-продаж та здійснено прогнозний розрахунок таких цін.

Визначено прогнозний рівень цін землі сільськогосподарського призначення в Україні до зняття мораторію, обґрунтовано застереження: за сучасних економічних умов не варто очікувати в Україні висотний рівень цін на землі сільськогосподарського призначення одразу після зняття мораторію, що за цих умов потрібно вводити мінімальний рівень цін, що рівень цін на землю буде залежати від того, кого з покупців буде допущено на ринок землі та концепції подальшого розвитку сільських територій,

запропоновано заходи, які необхідно вжити на державному рівні з метою забезпечення ефективного функціонування ринку землі. Табл.: 2. Бібліогр.: 29.

Мацибора Т. В. Інвестиційна привабливість аграрного сектору України: регіональний аспект / Т. В. Мацибора // Економіка АПК. – 2018. – № 3. – С. 49-55.

Розглянуто та узагальнено підходи до визначення інвестицій як економічної категорії з погляду потенційного інвестора. Обґрунтовано критерії та методику оцінювання інвестиційної привабливості аграрного сектору регіонів. Визначено рівень інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств регіонів України. На основі узагальнення тлумачень інвестицій як економічної категорії з погляду потенційного інвестора обґрунтовано нові підходи до оцінювання інвестиційної привабливості аграрного сектору регіонів, надано пропозиції щодо створення умов для підвищення рівня інвестиційної привабливості окремих регіонів і територій України та забезпечення сталого їх розвитку.

Висновки, пропозиції та практичні рекомендації, а також запропонована методика оцінювання інвестиційної привабливості аграрного сектору регіонів можуть бути використані для оцінювання рівня розвитку сільського господарства в регіонах України при формуванні та реалізації регіональних інвестиційних програм і проектів. Табл.: 2. Рис.: 2. Бібліогр.: 12.

Boiko V. O. Features of farm functioning under conditions of a competitive environment / V. O. Boiko, L. O. Boiko // Економіка АПК. – 2018. – № 3. – С. 56-62.

Проаналізовано особливості діяльності й розвитку фермерських господарств Херсонщини. Обґрунтовано вибір спеціалізації фермерських господарств та їх роль у виробництві сільськогосподарської продукції. Охарактеризовано переваги фермерських господарств над іншими формами сільськогосподарських підприємств. Сільськогосподарська обслуговуюча кооперація дасть змогу фермерам разом з іншими товаровиробниками отримати відчутні переваги від участі в ринковій діяльності та зосередити увагу на ефективнішому використанні виробничого потенціалу.

Досліджено соціально-економічну роль фермерства в розбудові ринкової економічної системи, формуванні стійкого конкурентного середовища на споживчому ринку.

Результати дослідження є підґрунтям для вирішення практичних завдань щодо створення сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів з метою підвищення рівня конкурентоспроможності фермерських господарств. Табл.: 2. Рис.: 1. Бібліогр.: 17.

Грановська В. Г. Організаційні трансформації аграрного бізнесу в Україні / В. Г. Грановська, В. М. Крикунова // Економіка АПК. – 2018. – № 3. – С. 63-74.

Проаналізовано динаміку кількості суб'єктів аграрного підприємництва, їх структуру за ознаками правового статусу, обсягу та результатів діяльності. Виявлено тенденції щодо концентрації бізнесу в аграрному секторі, характерні сучасному етапу розвитку української економіки та економіки США і країн ЄС. Досліджено переваги та недоліки функціонування сільськогосподарських підприємств різного розміру, що дозволило ідентифікувати подібність проблем, які постають перед суб'єктами малого підприємництва аграрної сфери, і визначити пріоритетні напрями розвитку цього сегменту, зокрема, через інтеграцію і участь в інноваційних формах господарювання - кластерах, агротехнопарках, бізнес-інкубаторах тощо. Інформаційною базою дослідження є наукові здобутки провідних вітчизняних та зарубіжних учених, дані Державної служби статистики України, Євро-стату, Департаменту сільського господарства США. На підставі отриманих результатів обґрунтовано соціальну та економічну доцільність розвитку інноваційних форм господарювання на селі й інтеграції з дрібнотоварними сільськогосподарськими виробниками.

Запропоновано сучасні інноваційні альтернативні організаційні форми аграрного бізнесу. Участь у них сільськогосподарських підприємств забезпечуватиме високу адаптивність, інформаційну та фінансову підтримку, розподіл ризиків господарювання, підвищення конкурентоспроможності тощо.

Оцінено стан організаційної трансформації аграрного сектору економіки України та перспективи і переваги розвитку інтегрованих організаційних структур на інноваційних засадах. Табл.: 2. Рис.: 2. Бібліогр.: 30.

Грибинюк О. М. Перспективи використання технології "блокчейн" у сільському господарстві / О. М. Грибинюк, Б. В. Духницький, О. О. Шеремет // Економіка АПК. – 2018. – № 3. – С. 75-81.

Розглянуто механізм функціонування та особливості новітніх Інтернет-технологій, які використовуються для ведення бізнесу, досліджено їх практичне значення для оптимізації відносин між продавцем і покупцем, обґрунтовано переваги «блокчейн» для всіх учасників ринку при використанні її у поставках агропродовольчої продукції, що дозволяє підтвердити достовірність походження та якісні характеристики товару, визначено можливі труднощі й недоліки існуючої системи інформаційного наповнення, наведено рекомендації із застосування «блокчейн» та її оцінки для вітчизняних виробників аграрної продукції.

Запропоновано механізм використання технології «блокчейн» у сільському господарстві України, який змінить існуючу практику торговельно-розрахункових операцій між контрагентами аграрного ринку.

Положення статті спрямовані на сприяння розробці загальнонаціональної програми використання у вітчизняному сільськогосподарському виробництві та торгівлі інформаційних технологій, що пришвидшить процес взаємодії учасників ринку, підвищить економічну ефективність операцій в сільському господарстві та знизить залежність від використання послуг посередників. Рис.: 1. Бібліогр.: 11.

Яснолоб І. О. Інноваційна діяльність підприємства на основі аутсорсингу та моделювання бізнес-процесів / І. О. Яснолоб, О. О. Горб, Я. В. Радіонова // Економіка АПК. – 2018. – № 3. – С. 82-90.

Спроектвано процес організації інноваційної діяльності аграрного підприємства на основі моделі аутсорсингу за допомогою програм Business Process Model and Notation, що дають змогу за короткий проміжок часу опрацювати значні обсяги інформації, зменшити тривалість технологічного циклу та розробляти чіткі рекомендації щодо організації інноваційних бізнес-процесів, пов'язаних з інноваційною діяльністю.

Елементи наукової новизни. Запропонована авторська концепція дасть можливість упорядкувати процеси організації інноваційної діяльності в аграрному підприємстві з орієнтацією на децентралізацію та самостійність підрозділів інноваційного проекту на основі бізнес-моделі аутсорсинг. Основними функціями ефективної організації інноваційної діяльності аграрного підприємства буде ефективний розподіл функцій та ресурсів, доведення завдань виконавцям, обмін інформацією, складання бюджету.

Практична значущість. Основними ефектами від застосування програми Business Process Model and Notation (Bizagi) є: підвищення ефективності та продуктивності програми реалізації режимів інноваційного процесу; скорочення тривалості технологічного циклу інноваційного процесу; підвищення організаційного рівня обслуговування виробничої системи; забезпечення гнучкості виробничої системи інноваційного процесу; підвищення ефективності праці персоналу та зниження рівня його завантаженості; зменшення напруженості праці через зниження її монотонності; підвищення оперативності отримання, достовірності та точності інформації у виконанні процесів інноваційного проекту; удосконалення системи управління інноваційним процесом у цілому. Рис.: 2. Бібліогр.: 14.

Фирсов Е. А. Обоснование возможных путей развития рыночной экономики / Е. А. Фирсов // Экономика АПК. – 2018. – № 3. – С. 91-96.

Рассмотрено влияние экономических механизмов на повышение эффективности производства и сферы услуг в рыночной экономике. Сделан вывод, что эффективность производства повышается по мере применения достижений научно-технического прогресса. Обобщен опыт Германии и Южной Кореи, которые относятся к числу наиболее эффективных государств в мире, в достижении постиндустриальной стадии развития. Предложено использовать опыт Германии в использовании части прибыли для повышения оплаты труда работников.. Рассмотрена возможность сочетания рыночных экономических механизмов с элементами директивного планирования для усиления роли государства в повышении эффективности производства в сжатые сроки и стабилизации достигнутых результатов. Развитие рыночной экономики с частичным использованием элементов директивного планирования даст возможность улучшить материальные и социальные условия жизни трудящихся, совершенствовать партнерские отношения между собственниками средств производства и наемными работниками, способствовать совершенствованию экономических отношений, достижению в обозримой перспективе высоких экономических результатов в странах мира. Библиогр.: 14.

Tereszczuk M. Comparative evaluation of the Polish dairy industry against countries of European Union / M. Tereszczuk // Економіка АПК. – 2018. – № 3. – С. 97-103.

Здійснено економічну оцінку молочної промисловості Польщі порівняно з країнами Європейського Союзу. Аналіз засвідчив позитивні наслідки розвитку галузі та її конкурентоспроможності. Польща є важливим виробником молока та молочних продуктів у Європейському Союзі. Частка її у виробництві молочної продукції ЄС (за відповідними цінами) у 2015 р. становила майже 8%, що забезпечило четверту позицію серед країн ЄС. Інтеграція з Європейським Союзом позитивно вплинула на розвиток виробництва молочної продукції в Польщі та підвищення продуктивності праці й концентрації виробництва. Польські молочні заводи нині вважаються одними із найсучасніших заводів в ЄС, а польська молочна промисловість стала головним виробником молока та молочних продуктів в Європейському Союзі. Розкрито особливості розвитку молочної промисловості Польщі в умовах європейської інтеграції та глобалізації. Результати дослідження можуть бути використані молочним сектором, операторами та сільськогосподарськими підприємствами країн ЄС та України. Табл.: 2. Рис.: 2. Бібліогр.: 6.

Андрійчук В. Г. Пам'яті академіка В. В. Юрчишина / В. Г. Андрійчук // Економіка АПК. – 2018. – № 3. – С. 104-105.

Маслак М. М. Регіональний аспект розвитку кадрової політики агропромислового виробництва / М. М. Маслак // Економіка АПК. – 2018. – № 3. – С. 106-112.

Проведено оцінку регіональних особливостей розвитку кадрової політики, визначено основні шляхи виходу з кризового становища підприємств агропромислового виробництва. Досліджено наукові підходи до визначення поняття „кадрова політика”. Розглянуто регіональний аспект демографічної ситуації у сільській місцевості, а саме: чисельність та зайнятість населення Полтавської області за видами економічної діяльності. Визначено основні принципи системи управління персоналом в агропромисловому виробництві. Доведено, що при формуванні кадрового персоналу в аграрній сфері економіки важливу роль відіграє висококваліфікований і професійно підготовлений кадровий персонал.

Уточнено та доповнено теоретико-методологічні засади змісту й сутності кадрової політики, визначення її місця та ролі в

агропромислового виробництві у сучасних ринкових умовах господарювання. Оцінено регіональні особливості розвитку кадрової політики для визначення основних шляхів виходу з кризового стану. Обґрунтовано, що поняття «кадрова політика» охоплює різні напрями, має різні цілі, пріоритети, розглядається з різних позицій та використовується на всіх рівнях управлінської структури.

Практична значущість. Кадрова політика повинна забезпечувати всі виробничі й функціональні підсистеми необхідними працівниками певної кваліфікації в потрібній кількості. Ефективна кадрова робота повинна включати такі аспекти: навчання, атестації, організацію праці, робочого місця, адаптацію нових співробітників, мотивацію вже працюючих, обов'язкову наявність кадрового резерву та ін. Основні принципи системи управління персоналом мають бути узгоджені з кадровою політикою, стратегічними планами, які враховують весь арсенал наукового надбання, що визначає можливості координації людської діяльності та її ефективного регулювання для підвищення конкурентоспроможності організацій. Табл.: 4. Бібліогр.: 20.

Вергунов В. А. 80-річний ювілей доктора сільськогосподарських та економічних наук, професора – Власова Володимира Івановича / В. А. Вергунов // Економіка АПК. – 2018. – № 3. – С. 114-115.

*Економічна теорія : наук. журн. / Нац. акад. наук України, Ін-т екон. та прогнозування. – Київ: [б. в.]. – Виходить щоквартально.**

Економічна теорія. – 2018. – № 1.*

Білурус, О. Г. Політекономічний прогноз глобального співрозвитку в XXI столітті: глобальний посткапіталізм або світ-система інформаційно-мережевого глобалізму / О. Г. Білурус // Економічна теорія. – 2018. – № 1. – С. 5-20.

На основі результатів багаторічних досліджень процесів і проблем глобалізації економіки, глобальної інтеграції та конвергенції різних соціально-економічних систем, і на основі розкритих закономірностей і законів глобального співрозвитку та глобальних трансформацій у статті зроблена спроба політекономічного прогнозування метаморфоз капіталістичних і соціалістичних економічних систем. Представлена авторська

теоретична концепція співіснування, співрозвитку та конвергенції капіталістичних і соціалістичних постіндустріальних систем та їхньої взаємозалежної коеволюції в рамках глобального конкурентного співрозвитку у сфері глобально-інтегрованого світового ринку на близьку і віддалену історичну перспективу. Прогнозується поетапне формування нового, глобального суспільно-технологічного технотронно-інформаційного інтегрованого способу глобального виробництва, глобальної інформаційно-мережевої економіки з потенційною можливістю поетапного переходу до нової глобальної цивілізаційної та формаційної світ-системи ноосферного глобалізму і глобального солідаризму.

Тарасевич, В. М. Влада-власність і держава в епоху перших цивілізацій / В. М. Тарасевич // Економічна теорія. – 2018. – № 1. – С. 21-44.

Розглянуто взаємодію влади-власності і держави в епоху перших цивілізацій. Увагу акцентовано на родових якісних характеристиках держави взагалі та специфіці східної держави, а також на змісті й етапах коеволюційної поступальної циклічності влади-власності і держави. Показано, що державна власність є ключовою формою об'єктивного владно-власницького привласнення, яка в основному підпорядкована діалектиці змісту і форми.

Захарченко, В. В. Модель українського економічного дива: типологічні риси / В. В. Захарченко // Економічна теорія. – 2018. – № 1. – С. 45-58.

Визначено базові ознаки для виокремлення часткових економічних моделей. Наведено змістовну характеристику цих моделей в аспекті їхнього позиціонування в українській економічній моделі. Проведено порівняльний аналіз національних економічних моделей на предмет їхньої успішності та наближеності до української моделі. Виявлено слабкі позиції в українській моделі, що застосовувалася до цього часу, й запропоновано оптимальну модель (з перспективою українського економічного дива). Визначено внутрішні передумови для досягнення українською економікою феномену економічного дива.

Шульга, О. А. Соціально-економічні суперечності в системі аграрних відносин та проблеми методології їх аналізу / О. А. Шульга // Економічна теорія. – 2018. – № 1. – С. 59-78.

Визначено сутність соціально-економічних суперечностей в системі аграрних відносин як явища, як економічної категорії та інституційної форми функціонування суспільств. Запропоновано наукові підходи, методи та методологічні принципи, які доцільно використовувати при аналізі соціально-економічних суперечностей в системі аграрних відносин. Виділено три групи проблем, які пов'язані із дослідженням суперечностей, їх аналізом: їх виявлення та пізнання; регулювання і прогнозування їх розвитку та їх розв'язання. Показано, що при аналізі соціально-економічних суперечностей в різних економічних системах доцільно виділяти основний економічний закон (в якому реалізується стратегічна мета системи і суспільства), основну суперечність (яка пронизує всю систему) та основне виробниче відношення. Визначено особливості процесу пізнання суперечностей.

Корнівська, В. О. Інформаційно-мережева економіка: від інститутів до патернів / В. О. Корнівська // Економічна теорія. – 2018. – № 1. – С. 79-94.

Продемонстровано актуальні трансформації ціннісної складової в системі економічної та соціальної взаємодії, що виникають та розвиваються як результат впровадження інформаційно-мережевих принципів економічної діяльності. Обґрунтовано поняття патерну як моделі поведінки в умовах профіциту інформації, що поступово замінює інститут як базовий структуруючий елемент економічних систем. Показано, що глибинною умовою преходження інститутів є переплетення західної короткострокової часової парадигми та активного інноваційного розвитку, притаманного новій економіці з її особливим мережевим характером. Показано продукування нової інформації як базовий патерн нового суспільства. Визначено інноваційність як глибинну якість інформаційно-мережевої економіки та доведено, що перманентність змін, притаманна новій економіці, призводить до інституційної біфуркації. Обґрунтовано фундаментальну конфліктність інформаційно-мережевої економіки та показано суперечність втрати соціального змісту економічних процесів, що розвивається в умовах преходження капіталізму, та кризи національної держави. На прикладі сек'юритизації проілюстровано ефекти впровадження мережевих форм у капіталістичні інституційні системи. Продемонстровано приклади конфліктної взаємодії переважно ієрархічних та домінантно мережевих систем. Охарактеризовано цикли глобальної ліквідності в контексті її мережевого характеру та показано її суперечливий

вплив на держави як уособлення ієрархії. Обґрунтовано, що глибинною причиною обмеженої ефективності монетарної функції держави є конфлікт ієрархічного трансмісійного механізму та переважно мережевої системи взаємодії в фінансовому просторі.

Фінанси України : науково-теоретичний та інформаційно-практичний журнал М-ва фінансів України / М-во фінансів України ; редкол.: Т. І. Єфименко (голов. ред.) [та ін.]. – Київ : [б. в.], 1995. – Виходить щомісяця.*

Фінанси України. – 2018. – № 1.*

Єфименко, Т. І. Монетарні інструменти економічної безпеки держави / Т. І. Єфименко // Фінанси України. – 2018. – № 1. – С. 7-30.

У статті досліджено можливості зміцнення стану захищеності національних інтересів від внутрішніх і зовнішніх загроз грошово-кредитної та валютної дестабілізації. Обґрунтовано, що забезпечення економічної безпеки держави і суспільства слід розглядати в контексті стійкості як усієї фінансової системи країни, так і окремих її секторів. Наголошено на доцільності оцінювання рівня комплексної безпеки економіки за пороговими значеннями сукупності індикаторів у фінансовому та нефінансовому виразі. Для ідентифікації загроз та їхніх наслідків, своєчасної протидії їм слід зміцнювати інституційні складові державного управління.

У сучасному просторі економіки, що ґрунтується на мережевих зв'язках і процесах, монетарні регулятивні інструменти через керовані канали грошово-кредитної трансмісії слід спрямовувати на виконання таргету інфляції та досягнення інших скоординованих цілей.

Wright, K. Portfolio Change Management in the Public Sector / K. Wright // Фінанси України. – 2018. – № 1. – С. 31-34.

Kudriashov, V. Managing public finances using change management approaches / V. Kudriashov, R. Balakin // Фінанси України. – 2018. – № 1. – С. 35-46.

У статті визначено мету управління змінами у сфері державних фінансів, зміст і структуру портфеля управління змінами, а також заходи з поліпшення якості управління. Розглянуто застосування портфельного підходу до проведення боргової політики та запровадження фіскальних правил в Україні. Запропоновано заходи

стримування державного боргу й надання державних гарантій, а також обмеження впливів діяльності державних корпорацій на виконання державного бюджету. Рекомендовано необхідні інституційні зміни, спрямовані на підвищення результативності управління державними фінансами. Визначено типи фіскальних правил, їх основні елементи, сферу застосування, наслідки їх введення, а також роль у посиленні бюджетної дисципліни. Розглянуто досвід інших країн щодо впровадження фіскальних правил. Запропоновано заходи, націлені на підвищення прозорості бюджетного процесу. Зроблено висновки, що загалом використання менеджменту змін в управлінні державними фінансами є основою збільшення публічної цінності.

Луніна, І. О. Фонд регіонального розвитку України в умовах євроінтеграційних процесів / І. О. Луніна, О. О. Булана // Фінанси України. – 2018. – № 1. – С. 47-61.

Державний фонд регіонального розвитку є важливим інструментом регіональної політики України та реалізації Стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року. У статті розглянуто ключові проблеми розподілу коштів фонду за сферами здійснення проектів. Зазначено, що фінансові ресурси фонду спрямовані переважно на виконання проектів регіональних і місцевих органів влади щодо поліпшення доступу населення до базових соціальних, комунальних та інших послуг, але фінансова підтримка інвестиційних проектів суб'єктів господарювання, реалізація яких мала б забезпечувати розвиток економіки регіонів і зменшення міжрегіональних диспропорцій, практично відсутня. У результаті узагальнення європейської практики державної підтримки регіонального розвитку встановлено її націленість на активізацію внутрішніх факторів зростання економіки регіонів, зокрема шляхом співфінансування інвестиційних проектів суб'єктів господарювання. Обґрунтовано необхідність збільшення ролі фонду в підвищенні конкурентоспроможності підприємств найменш розвинутих регіонів та збалансованості їхньої економіки шляхом надання фінансової підтримки. Доведено, що для розв'язання стратегічних завдань регіональної політики України необхідно розширити видатки фонду з використанням додаткових коштів на співфінансування інвестиційних проектів суб'єктів господарювання в регіонах, котрі потребують державної підтримки.

Ястремський, О. І. Порівняльний аналіз інституційної складової добробуту націй / О. І. Ястремський // Фінанси України. – 2018. – № 1. – С. 62-71.

Стаття присвячена оцінкам залежності ВВП на одну особу від складових конкурентоспроможності. Особливу увагу приділено індексу якості інститутів. Аналіз проведено на підставі Глобального індексу конкурентоспроможності Всесвітнього економічного форуму за 2015 р. Знайдено залежності ВВП на одну особу від індексу конкурентоспроможності; індексу якості інститутів за розгляду 23 груп країн по шість у порядку спадання ВВП на одну особу; пар опорних індексів, один із котрих є індексом якості інститутів. Оцінювалася залежність як безпосередньо ВВП на одну особу від незалежних змінних, так і логарифма цього показника від незалежних змінних та від їхніх логарифмів. Якість оцінювання є задовільною, що підтверджують t -, F -статистика, ймовірності відхилення гіпотез про незначущість незалежних змінних. Розрахунки засвідчили ключову роль якості інститутів у добробуті нації.

Юшко, С. В. Роль місцевих податків і зборів у формуванні доходів бюджетів місцевого самоврядування / С. В. Юшко // Фінанси України. – 2018. – № 1. – С. 72-87.

Самостійність і незалежність місцевих бюджетів, закріплені в Бюджетному кодексі України, можливі лише за умови належного забезпечення органів влади відповідними джерелами доходів, важливе місце серед яких мали би посідати місцеві податки та збори. У статті проаналізовано склад і структуру місцевих податків та зборів на кожному етапі становлення системи місцевого оподаткування в Україні, названо найбільш фіскально значимі платежі. Визначено причини нарощування надходжень від місцевих податків і зборів у доходах місцевих бюджетів починаючи з 2011 р. та розкрито наслідки перенесення окремих платежів із групи загальнодержавних до групи місцевих у контексті їх впливу на формування доходів бюджетів. Наголошено на ймовірності виникнення ризиків порушення стабільності доходної бази адміністративно-територіальних одиниць в умовах скасування з 2011 р. законодавчої норми про обов'язковість зарахування місцевих податків і зборів до доходів місцевих бюджетів, а також неприпустимості обмеження прав місцевих рад у ході реалізації ними власних повноважень щодо запровадження й адміністрування на ввірених їм територіях місцевих податків і зборів.

Олійник, Я. В. Концептуальні засади запровадження недержавними пенсійними фондами звіту про управління / Я. В. Олійник // Фінанси України. – 2018. – № 1. – С. 88-99.

Стаття присвячена актуальним питанням запровадження складання недержавними пенсійними фондами (НПФ) нефінансової звітності. Згідно зі змінами, внесеними до національного законодавства в контексті імплементації директивних вимог ЄС, НПФ як суб'єкти суспільного інтересу повинні готувати новий нефінансовий звіт – про управління. З метою встановлення концептуальних засад складання звіту про управління в статті обґрунтовано необхідність в умовах стагнації на ринку недержавного пенсійного забезпечення розкриття НПФ інформації про їх реальний стан і потенційний вплив їхньої діяльності на економіку та суспільство. Це дасть можливість зацікавленим користувачам отримати достовірні відомості про фінансові й нефінансові показники діяльності НПФ, а також опис можливих ризиків і невизначеностей. Розроблення концептуальних засад складання звіту про управління сприятиме впровадженню новацій законодавства у сфері бухгалтерського обліку.

Стефанюк, І. Б. Оцінка діяльності органів державного фінансового контролю / І. Б. Стефанюк // Фінанси України. – 2018. – № 1. – С. 100-111.

Розглянуто проблему оцінювання ефективності діяльності органів державного фінансового контролю (ДФК). Надано критичну оцінку чинній практиці визначення ефективності діяльності органів ДФК через окупність їх роботи, аргументовано доцільність оцінювання ефективності цієї діяльності за системою збалансованих показників, визначено формулу розрахунку інтегрованого показника її ефективності. На прикладі територіальних управлінь Рахункової палати окреслено підходи до визначення за результатами діяльності органів ДФК соціальних, організаційних та економічних ефектів. Визначено характер впливу довіри гро-мадськості до результатів контролю на оцінку ефективності діяльності органу ДФК. З урахуванням соціальних, організаційних та економічних ефектів запропоновано нову модель оцінювання діяльності органу ДФК, яка передбачає надання формалізованої оцінки за результатами зіставлення підсумку зазначених ефектів, скоригованого на коефіцієнт довіри громадськості, з витратами на утримання цього органу.

Терещенко, О. О. Сучасний стан і напрями інноваційного розвитку корпоративних фінансів / О. О. Терещенко, А. І. Іващенко // Фінанси України. – 2018. – № 1. – С. 112-124.

Практична квінтесенція корпоративних фінансів як науки полягає в технологічній підтримці прийняття фінансових рішень. Тому ключовим завданням наукових досліджень у сфері корпоративних фінансів має бути обґрунтування новітніх інструментів і методів прийняття фінансових рішень у корпоративному секторі економіки, зокрема визначення найприйнятніших форм та методів фінансування підприємств, формулювання критеріїв ефективного вкладення капіталу, розроблення адекватних інструментів оцінки фінансово-інвестиційних ризиків. Із метою виявлення ключових тенденцій розвитку корпоративних фінансів в Україні з погляду глобальних трендів у відповідній царині в Київському національному економічному університеті імені Вадима Гетьмана було проведено міжнародну науково-практичну конференцію на тему "Корпоративні фінанси: проблеми та перспективи інноваційного розвитку".

В пропонованій статті висвітлено основні висновки цього наукового форуму, сформульовано ключові виклики, котрі постають перед корпоративними фінансами в нашій державі з огляду на світові тренди. Систематизовано особливості еволюції корпоративних фінансів на ринках, що розвиваються (до яких належить і Україна), виявлено канали впливу окремих ланок віт-чизняної фінансової системи на діяльність підприємств та обґрунтовано інструментарій підвищення ефективності фінансового менеджменту в корпоративному секторі економіки.

Білорус, О. Г. Внесок у теорію економічної дипломатії / О. Г. Білорус, В. І. Власов // Фінанси України. – 2018. – № 1. – С. 125-126.

Фінанси України. – 2018. – № 2.*

Данилишин, Б. М. Основні напрями монетарної політики України / Б. М. Данилишин // Фінанси України. – 2018. – № 2. – С. 9-25.

У статті визначено, що грошово-кредитне регулювання, спрямоване лише на досягнення коротко- та середньострокових цілей, створює для економічного середовища істотні ризики й проблеми в майбутньому. У країнах, що розвиваються, звичайних, традиційних підходів у монетарній політиці не завжди може бути достатньо для забезпечення зростання економіки. Відсутність

конкурентного середовища, висока матеріаломісткість та енергоємність продукції, слабка розвинутість фінансового ринку – все це стримує результативність монетарного управління, яке спирається тільки на інфляційне таргетування та лімітований набір інструментів. У застосуванні грошово-кредитних підойм регулювання центральні банки країн, що розвиваються, повинні бути достатньо гнучкими та інноваційними. Розроблення стратегії монетарної політики України, яка створюватиме ефективні засади для сталого розвитку, є викликом нашого часу.

Єфименко, Т. І. Запровадження в Україні звіту про платежі на користь держави / Т. І. Єфименко, Л. Г. Ловінська, Я. В. Олійник // *Фінанси України*. – 2018. – № 2. – С. 26-47.

Необхідність імплементації положень Директиви 2013/34/ЄС обумовила внесення змін у 2017 р. до Закону України “Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні” від 16.07.1999 № 996 щодо складання звіту про платежі на користь держави. Вирішення організаційних питань такого звітування покладено на Міністерство фінансів України, на доручення якого фахівцями ДННУ “Академія фінансового управління” проведено відповідні наукові дослідження. У статті висвітлено концептуальні положення, методичні підходи та організаційне забезпечення звітності про платежі на користь держави підприємств надрокористування й лісозаготівлі. Проекти форми звітності та методичних рекомендацій щодо її складання враховують особливості діяльності видобувних підприємств, положення національного законодавства й директивні вимоги ЄС. Звітність про платежі державі є нефінансовою, водночас вона складається за даними бухгалтерського обліку, містить вартісні та натуральні показники. Проект звіту передбачає розкриття інформації по підприємству загалом і по окремих проектах. Запровадження запропонованих проектів не пов’язане з додатковими витратами та повинне забезпечити підвищення прозорості, підконтрольності й законності діяльності підприємств визначених галузей, сприяти залученню інвестицій.

Соколовська, А. М. Зарубіжні моделі фінансування науки / А. М. Соколовська, Я. В. Петраков // *Фінанси України*. – 2018. – № 2. – С. 48-71.

У статті проведено комплексний аналіз елементів механізму фінансування науки в країнах ЄС, включаючи узагальнення основних архетипів моделей фінансування (з переважною часткою

інвестицій: від бізнесу, від уряду, із зовнішніх джерел), його методів (інституційне й проектне) та інструментів (гранти, субсидії, угоди про підтримку, участь у капіталі, боргові інструменти – позики, гарантії, компенсаційні гранти). Розкрито відмінності між моделями фінансування досліджень і розробок за рахунок держави, приватних коштів і змішаного фінансування в контексті мети, предмету, умов та виконавців фінансування. Визначено сучасні тенденції у сфері фінансування науки та освіти в країнах ЄС та ОЕСР. Встановлено, що результативність науки обумовлюється не лише доступом до джерел і ефективністю використання фінансових ресурсів, а й поєднанням зусиль усіх зацікавлених сторін: уряду, науки, бізнесу та громад.

Корнєєва, Ю. В. Інституціональні засади стимулювання експорту та інвестицій: експортно-кредитне агентство / Ю. В. Корнєєва // Фінанси України. – 2018. – № 2. – С. 72-92.

Статтю присвячено аналізу інституціональних засад стимулювання інвестиційної діяльності підприємств, що належать до державного сектору, шляхом створення експортно-кредитного агентства (ЕКА). Наголошено на важливості функціонування таких агентств у сфері залучення інвестицій, формування сприятливого інвестиційного клімату в країні, зниження інформаційної асиметрії, спрощення процесів інтернаціоналізації діяльності підприємств, стимулюванні капітальних інвестицій. Надано авторські пропозиції щодо вдосконалення плану заходів із реалізації Стратегії реформування системи управління державними фінансами на 2017–2020 роки в Україні. Обґрунтовано потребу у створенні спільно з МВФ, СБ, ЄБРР та іншими міжнародними фінансовими організаціями реєстру державних підприємств, які підпадатимуть під програму співпраці з ЕКА. Запропоновано нові фінансові інструменти, котрі за підтримки міжнародних донорів сприятимуть ефективній діяльності ЕКА в Україні, а саме: інструмент цільового надання гарантій національному ЕКА для виходу на міжнародні ринки капіталу – емісійні компенсаційні гарантії ЕКА; гарантії підтримки проектів ЕКА та фінансові інструменти, які виконуватимуть компенсаційну функцію вирівнювання ринкових кредитних процентних ставок під великі проекти та на тривалі терміни.

Татомир, І. Л. Вплив академічного капіталізму на спін-офф-активність дочірніх компаній / І. Л. Татомир // Фінанси України. – 2018. – № 2. – С. 93-108.

У статті обґрунтовано важливість здійснення підприємницької діяльності університетськими структурами. Розглянуто сильні й слабкі сторони розвитку академічного капіталізму у вищій школі та визначено його оптимістичні й песимістичні сценарії для суб'єктів освітнього ринку. Надано характеристику такій формі академічного відокремлення, як компанії спін-офф. Запропоновано схему трансферу технологій та комерціалізації результатів діяльності через такі компанії. Описано соціальні, економічні й інноваційні ефекти, які виникають при переданні технологій від академічної галузі до промисловості. Доведено, що альтернативною моделлю комерціалізації університетських розробок поряд зі створенням компаній спін-офф є ліцензування без участі навчального закладу в капіталі компанії. Наведено статистичні показники діяльності найбільших у світі компаній спін-офф. Запропоновано заходи, котрі сприятимуть розвитку академічного підприємництва в Україні.

Юшко, С. В. Використання податкової ставки як інструменту забезпечення зростання доходів бюджету в Україні / С. В. Юшко // Фінанси України. – 2018. – № 2. – С. 109-128.

Формування доходів державного й місцевих бюджетів залишається надзвичайно актуальною проблемою для України. Цих коштів вкрай недостатньо для виконання державою та органами місцевої влади й самоврядування їхніх функцій належним чином. За таких обставин уряд постійно вдається до пошуку різноманітних способів наповнення державного та місцевих бюджетів. Один із таких способів, практичне застосування якого розглядається в статті, – періодичний перегляд податкових ставок, умов і правил їх використання. Вказано види податкових ставок, за котрими стягуються податки в Україні, з'ясовано фіскальне значення податків, що сплачуються із застосуванням різних видів податкових ставок, проаналізовано динаміку останніх за окремими податками та зборами після набрання чинності Податковим кодексом України, а також дії уряду, спрямовані на забезпечення зростання доходів бюджету. Наголошено на важливості гармонізації інтересів держави та платників податків при вирішенні питань встановлення податків і зборів, затвердження видів і величини податкових ставок.

Фінанси України. – 2018. – № 3.

Гасанов, С. С. Фіскальні правила і фіскальна відповідальність: контекст економічної безпеки / С. С. Гасанов // Фінанси України. – 2018. – № 3. – С. 7-23.

У першій частині статті, яка публікується в цьому випуску журналу, окреслено теоретичні й управлінські взаємозв'язки “фіскальні правила – фіскальна відповідальність – фіскальна безпека – економічна безпека – національна безпека”. Проведено порівняльний аналіз концепцій національної та економічної безпеки, що відображені в проекті Закону України “Про національну безпеку України” і Стратегії національної безпеки США. Наведено огляд заяви Коаліції з фіскальної та національної безпеки США “Внутрішня і зовнішня могутність: фіскальна та національна безпека Америки”. Підкреслено, що адекватна оцінка національних економічних інтересів і реальних умов їх забезпечення має принципове значення для економічної політики загалом та фіскальної зокрема. Національний економічний інтерес визначено як стійке позитивне й активне ставлення нації до економіки як засобу її (нації) самозбереження, розвитку та безпеки. Розкрито загальну структуру національних економічних інтересів. Сформульовано три основні напрями еволюції теоретичних і прикладних досліджень фіскальних правил: методологічний зв'язок їх проблематики з концепціями “функціональних” і “здорових” фінансів; зв'язки цих правил із типами фіскальної політики та її відповідними інструментами; аналіз фіскальних правил і фіскальної відповідальності в системі управління державними фінансами.

Богдан, Т. П. Координація фіскальної політики та механізми обмеження державного боргу й дефіциту в ЄС / Т. П. Богдан // Фінанси України. – 2018. – № 3. – С. 24-42.

У статті розкрито механізми регулювання бюджетного дефіциту та лімітування державного боргу в країнах – членах ЄС, правила й процедури координації бюджетної політики в рамках Економічного та монетарного союзу. Проаналізовано еволюцію європейського законодавства із зазначених питань з наголосом на положеннях Пакту сприяння стабільності та зростанню, а також законів і директив ЄС, що деталізують статті Пакту та Договору про функціонування Європейського Союзу. Розкриття автором цілісного механізму наднаціонального регулювання бюджетного дефіциту й державного боргу в країнах – членах ЄС, а також забезпечення

адекватності їхньої фіскальної політики основоположним цілям Європейського Союзу може бути враховане при формуванні євроінтеграційної стратегії України, а також при розробленні ключових реформ державних фінансів у процесі імплементації Угоди про асоціацію між Україною та ЄС.

Богдан, І. В. Економіко-математичні моделі для діагностики фіскальної політики / І. В. Богдан, Д. В. Коноваленко, Т. Ю. Яра // Фінанси України. – 2018. – № 3. – С. 43-66.

У статті запропоновано методичні підходи до діагностики фіскальної політики на базі міжнародних рекомендацій, викладених у керівництві МВФ “Фінансове програмування та політика”, зокрема підхід для визначення ступеня проциклічності фіскальної політики на основі розрахунку показників розриву ВВП і фіскального імпульсу, а також два підходи для обчислення розриву ВВП (за допомогою методу Оукена та фільтра Кальмана). Розрахунки фіскального імпульсу та оцінку проциклічності фіскальної політики України проведено за період 2002–2017 рр. З’ясовано, в які часові періоди така політика здійснювала проциклічний чи контрциклічний вплив на економічну динаміку. Встановлено, що на відміну від країн із розвинутою ринковою економікою проциклічність і рестрикційність національної фіскальної політики підвищуються під час кризи та знижуються в періоди економічного піднесення. Розроблено два варіанти прогнозу фіскального імпульсу України на 2018–2020 рр. Зроблено висновок, що в середньостроковій перспективі зберігається можливість помірною фіскального стимулювання економіки без загрози дестабілізації державних фінансів.

Єрфорт, О. Ю. Розвиток механізмів кредитування здобуття вищої освіти в Україні / О. Ю. Єрфорт, І. Ю. Єрфорт // Фінанси України. – 2018. – № 3. – С. 67-79.

Статтю присвячено проблемі фінансової доступності якісної вищої освіти для населення України. За відсутності масової програми студентського кредитування платна вища освіта в провідних закладах вищої освіти (ЗВО) країни не доступна українським громадянам, що посилює соціальну нерівність у суспільстві. На підставі аналізу чинної програми пільгового державного студентського кредитування обґрунтовано, що вона не є життєздатною як кредитна через порушення ключового принципу зворотності коштів. Розглянуто потенціал застосування в Україні кредитування здобуття вищої освіти з виплатами, які залежать від

майбутніх доходів випускників. Підібрано базові параметри такої програми, що дають можливість збалансувати інтереси випускників і фінансові можливості держави в умовах істотного тіньового сектору економіки й помірної інфляції. Визначено обсяг коштів на здійснення запропонованої програми кредитування для студентів, які навчаються у ЗВО, підпорядкованих Міністерству освіти і науки України.

Паєнтко, Т. В. Управління фінансами: контролінг на мікрорівні / Т. В. Паєнтко, В. М. Федосов // Фінанси України. – 2018. – № 3. – С. 80-96.

Збільшення масштабів бізнес-процесів, їх ускладнення та інтернаціоналізація вимагають удосконалення методів управління, обліку й контролю, розроблення нових технологій у сфері координації інформаційних і фінансових потоків, що зумовлює формування та розвиток фінансового контролінгу як окремої складової управління фінансами на мікрорівні. У статті розглянуто контролінг як особливий вид управління фінансами на мікрорівні. Виокремлено функціональний, формальний і методологічний підходи до дослідження контролінгу на мікрорівні. Розроблено еволюційну ієрархію фінансового контролінгу, розкрито сутність такого контролінгу на мікрорівні та розмежовано сфери його завдань і завдань фінансового менеджменту й контролю. Визначено мету й предмет фінансового контролінгу. Його традиційні функції, такі як планування, облік, координація, аналіз, внутрішній консалтинг і контроль, доповнено специфічними – інформаційною, технологічною, моніторинговою й мотиваційною. Обґрунтовано завдання та пріоритети фінансового контролінгу на мікрорівні. З'ясовано, які фактори перешкоджають його розвиткові на підприємствах України. Описано етапи впровадження контролінгу на мікрорівні.

Школьник, І. О. Періодизація розвитку фінансового сектору та фінансового нагляду в Україні / І. О. Школьник, В. М. Кремень // Фінанси України. – 2018. – № 3. – С. 97-115.

У статті наголошується, що фінансовий сектор України виступав як рушієм економічного зростання й фінансового розвитку, так і джерелом фінансово-економічних криз. Досліджено динаміку кількості фінансових посередників у розрізі банківського, небанківського секторів та ринку цінних паперів, а також частки їхніх активів у ВВП. На підставі аналізу динаміки частки активів

фінансових посередників у ВВП України у 2005–2016 рр. визначено, що на сучасному етапі відбувається стискання вітчизняного фінансового сектору. За допомогою кластерного аналізу виокремлено п'ять кластерів – періодів розвитку цього сектору протягом 2005–2016 рр., котрі ідентифіковані як стадії розбудови фінансового сектору таким чином: 2005–2006 рр. – зростання; 2007–2008 рр. – пік, спад; 2009–2011 рр. – криза, посткризове відновлення; 2012–2014 рр. – пік, спад; 2015–2016 рр. – криза, стискання. Періодизація розвитку фінансового нагляду в дослідженні є вторинною порівняно з цим процесом щодо фінансового сектору. Накладання заходів регуляторно-наглядового характеру на періодизацію фінансового сектору України засвідчило, що вони вживалися скоріше за наслідками розвитку останнього та не працювали на випередження.

Мисака, Г. В. Визначення та оцінка індикаторів інвестиційної привабливості компанії за даними фінансової звітності / Г. В. Мисака, І. А. Дерун // Фінанси України. – 2018. – № 3. – С. 116-128.

У статті систематизовано підходи до визначення параметрів інвестиційної привабливості компанії, критичний аналіз яких дав змогу виокремити причини, що перешкоджають складанню її оцінки в площині показників фінансової звітності. З'ясовано, що найоб'єктивнішим (враховуючи ринковий механізм формування) проявом інвестиційної привабливості компанії є величина її ринкової капіталізації, котра включає чисті активи, внутрішньогенерований гудвіл та очікування ринку щодо привабливості її цінних паперів. Тому інвестиційну привабливість компанії запропоновано визначати за коефіцієнтом Тобіна, що співвідносить її ринкову капіталізацію з балансовою вартістю чистих активів. Економетричну модель оцінки інвестиційної привабливості компанії (за коефіцієнтом Тобіна) побудовано за такими факторами, як коефіцієнт фінансування, рентабельність чистих нематеріальних активів, частка гудвіла в нематеріальних активах, частка витрат на дослідження й розробки в операційних витратах, рентабельність власного капіталу. Апробацію моделі проведено за даними фінансової звітності 41 транснаціональної корпорації за 2012–2016 рр. На основі отриманих результатів встановлено, що інвестиційна привабливість компанії найбільш чутлива до змін такої складової її внутрішньогенерованого гудвіла, як рівень фінансування досліджень і розробок.

Формування ринкових відносин в Україні : зб. наук. пр. / Н.-д. екон. ін-т. – Київ : НДЕІ, 2001. – Виходить щомісяця.*

Формування ринкових відносин в Україні. – 2018. – № 1.*

Предборський, В. А. Тінізаційні особливості "елітної" владно-бізнесової структури / В. А. Предборський // Формування ринкових відносин в Україні. – 2018. – № 1. – С. 3-10.

У статті розглядаються сутність, особливості, форми прояву протиріч у ланці влада-бізнес-суспільство, використання їх суб'єктами кланових владно-бізнесових структур як гібридних засобів посилення процесу тіньового перерозподілу власності та влади на користь суб'єктів паразитарного тіньового парасуспільства.

Шостак, Л. Б. Технології "ALT MONETS", BLOCKCHAIN алмазопроводів, золота та нафти / Л. Б. Шостак, О. І. Дікарев // Формування ринкових відносин в Україні. – 2018. – № 1. – С. 10-30.

У статті аналізуються процеси входження кріптовалют в фінансові мережі економічної сфери соціального життя в методичному подоланні певної багатозначності їх віртуального й практичного використання. Автори концептуалізують цей процес як технології «alt топеєв» таблукчейнів (технологія Blockchain тут розглядається в парадигмі «децентралізованої технології ведення бухгалтерського обліку» в корпоративних практиках і як похідна технічного дизайну Bitcoinа його похідних в контексті програмних функцій «розумних контрактів»). В статті здійснено аналіз новітніх фінансових технологій з опрацюванням моделей їх адаптації задля поширення перспективних фінансових технологій.

Хрип'юк, В. І. Еволюціонування державного регулювання харчової промисловості / В. І. Хрип'юк // Формування ринкових відносин в Україні. – 2018. – № 1. – С. 31-40.

У статті систематизовані ключові теоретико-методологічні та методичні погляди на роль держави в забезпеченні сталого соціально-економічного розвитку, здійснено ретроспективний аналіз детермінант державного регулювання агроінституційних одиниць, зокрема підприємницьких структур харчо-переробної промисловості в нормативній, методичній, інструктивній та науковій площинах.

Досліджено науково-методичні засади онтогенезу «державного регулювання», пов'язаного з ними категоріально-понятійного апарату. Систематизовано теоретичні, методологічні аспекти

державного регулювання харчової промисловості України на підставі чого запропоноване його авторське визначення, яке формує підвалини досягнення запрограмованих стратегічними документами високого рівня структурних зрушень у визначених інститутах харчової промисловості країни.

Гриджук, Д. М. Трансфертне ціноутворення - інструмент управління ефективністю банківського бізнесу / Д. М. Гриджук // Формування ринкових відносин в Україні. – 2018. – № 1. – С. 40-47.

Представлена логічно-структурна схема процесу моделювання процентних ризиків в центрах прибутку комерційного банку.

В статті проаналізовано взаємозв'язки в організаційній структурі об'єктів управління банку з урахуванням трансфертного ціноутворення, приведено розподіл банківських ризиків по видах діяльності з ціллю їх ефективного управління та особливості системи трансфертного ціноутворення у площині комерційної, торгової діяльності та управління активами і пасивами банку. Показано, що система трансфертного ціноутворення дозволяє оцінити ефективність формування, розподілу відсоткової маржі та забезпечити управління процентним ризиком банку. Обумовленні стратегії розвитку, на які орієнтується систематизація інструментів управління ефективністю банківського бізнесу та оптимізації організаційної структури. Представлена логічно-структурна схема процесу моделювання процентних ризиків в центрах прибутку комерційного банку.

Молнар, О. С. Концептуальні напрями трансформації банківської діяльності під впливом глобалізації / О. С. Молнар, О. С. Добруцький, В. В. Плиска, Е. О. Сорокін // Формування ринкових відносин в Україні. – 2018. – № 1. – С. 47-52.

Однією з найважливіших сфер прояву глобалізаційних процесів є фінансова глобалізація, під якою розуміють вільний та ефективний рух капіталів між країнами і регіонами, функціонування глобальної мережі фінансового ринку, формування системи наднаціонального регулювання міжнародних фінансів. У статті розглянуто особливості діяльності банків на сучасному етапі розвитку глобальної економіки. Визначена роль інформаційних і комунікаційних технологій у глобальних змінах банківського бізнесу. Охарактеризовано напрями трансформації банківської діяльності під впливом глобалізації, що проявляються на двох рівнях: на макрорівні - через зміни у

діяльності центральних банків і мікрорівні - через реструктуризацію та трансформацію діяльності ділових банків.

Куйбіда, С. В. Структурна перебудова національної економіки в умовах четвертої промислової революції / С. В. Куйбіда // Формування ринкових відносин в Україні. – 2018. – № 1. – С. 52-64.

У науковій статті показано передумови розвитку четвертої промислової революції на наступні роки, визначено основні його чинники та наведено особливості, що визначатимуть структурну перебудову економіки. Проаналізовано тенденції та особливості розвитку національної економіки упродовж останніх років. Визначено ключові можливості та загрози для розвитку національної економіки в умовах четвертої промислової революції. Запропоновано стратегії розвитку економіки у майбутньому та механізм переходу України на шлях випереджаючого розвитку на основі інновацій. Визначено напрями досягнення випереджаючого розвитку: стимулювання високотехнологічного виробництва; широкомасштабне впровадження електронного урядування; впровадження технологій smart city: стимулювання розвитку ІТ сектору та капіталовкладень в інновації; стимулювання розвитку наукових досліджень.

Колодійчук, А. В. Становлення сучасних інформаційно-комунікаційних наддержав у світі: особливості розвитку макромоделей та уроки для України / А. В. Колодійчук // Формування ринкових відносин в Україні. – 2018. – № 1. – С. 64-69.

У статті визначено особливості розвитку індійської, бразильської, російської, європейської, американської та китайської моделей становлення інформаційного суспільства і становлення ІТ-індустрії. Зокрема, характеристичний аналіз моделей здійснено за такими критеріями, як особливості ведення ІКТ-бізнесу у країні, особливості розвитку інноваційної інфраструктури, рівень стартапізації ІКТ-сектору, рівень, обсяги та характер державної підтримки розвитку сфери інформаційних технологій, рівень розвитку інтернет-технологій. Виявлено суспільно-політичні передумови та соціально-ідеологічні умови розгортання процесів комп'ютеризації у вищезазначених макроекономічних моделях. Введено в науковий обіг поняття «інформаційно-комунікаційна наддержава» і обґрунтовано його зміст та значення.

Прохорова, Л. І. Особливості обліково-аналітичного забезпечення витрат за економічними елементами та статтями калькуляції на виробничих підприємствах / Л. І. Прохорова, В. О. Козаченко // Формування ринкових відносин в Україні. – 2018. – № 1. – С. 69-73.

У статті досліджено сутність обліково-аналітичного забезпечення та його значення для контролю за витратами виробничого підприємства у розрізі економічних елементів та статей калькуляції. Здійснено огляд класифікації витрат за видами витрат, інформаційного забезпечення обліку операцій з операційними витратами, розкрито головні аспекти методології аналізу витрат на економічними елементами та статтями калькуляції на підприємстві.

Мусієнко, В. Д. Фондовий ринок як механізм залучення інвестиційних коштів для підприємств в умовах інноваційного розвитку / В. Д. Мусієнко // Формування ринкових відносин в Україні. – 2018. – № 1. – С. 74-82.

У статті узагальнено принципи фондового ринку, обґрунтовано проблеми фондового ринку України та розглянуто механізм його регулювання в умовах економічного розвитку країни. Визначено внесок фондового ринку як частини фінансового у розвиток та формування інвестиційної складової в економіці України, наведено перспективні шляхи залучення інвестиційних ресурсів

Гудима, О. В. Забезпечення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств харчової промисловості на міжнародному ринку / О. В. Гудима, Ю. Г. Левченко // Формування ринкових відносин в Україні. – 2018. – № 1. – С. 83-87.

Можливість країни зайняти гідне місце в глобальній економіці залежить від можливостей її фірм утримати гідні місця на світових ринках. Тому в сучасному світі досягнення і підтримання конкурентоспроможності підприємств на зовнішніх ринках є необхідною умовою підвищення національної конкурентоспроможності.

Белялов, Т. Е. Управління фінансовою стійкістю підприємства / Т. Е. Белялов, В. В. Калашніков // Формування ринкових відносин в Україні. – 2018. – № 1. – С. 87-93.

У статті обґрунтовано значення фінансової стійкості як основного індикатора фінансового благополуччя підприємства. Окреслено основні завдання аналізу фінансової стійкості підприємства та

систему факторів, які на неї впливають. Наведені основні фінансові коефіцієнти фінансової стійкості підприємства. На основі балансової інформації підприємства визначено типи фінансової стійкості та їх характеристики. Здійснено прогноз інтегрального показника фінансової стійкості на перспективу з використанням методів ковзного середнього, експоненціального згладжування та аналітичного вирівнювання

Попрозман, О. І. Формування взаємозв'язків та взаємодія функцій менеджменту з метою удосконалення роботи підприємств / О. І. Попрозман // Формування ринкових відносин в Україні. – 2018. – № 1. – С. 93-100.

У статті проводиться аналіз економіки, як складної системи, у котрій економічні процеси відображаються у вигляді руху і перетворення інформації, застосовується системний підхід до економіки з урахуванням функціональної теорії організації.

Білич, А. В. Органічне виробництво в забезпеченні цілей концепції сталого розвитку / А. В. Білич // Формування ринкових відносин в Україні. – 2018. – № 1. – С. 100-108.

В статті окреслені основні глобальні виклики, з якими вже сьогодні стикається сільське господарство, і які пов'язані із кліматичними змінами та питаннями забезпечення продовольчої безпеки в умовах всезростаючої чисельності населення. Розглядається концепція сталого розвитку як нова світоглядна парадигма, яка має на меті вирішення багатофункціональних завдань, у тому числі тих, що пов'язані із забезпеченням економічної, соціальної та екологічної ефективності сільського господарства. Через ряд індикаторів та їх пояснення визначається взаємозв'язок концепції сталого розвитку із органічним сільським господарством, надається трактування та принципів особливості органічнотехнології сільськогосподарського виробництва, аналізуються його переваги з точки зору забезпечення виконання цілей концепції сталого розвитку. Також наводиться аналіз стандартів та політичних ініціатив, які покликані регулювати та забезпечувати розвиток органічного сільського господарства як важливої частини концепції сталості.

Куденко, О. В. Аналіз сучасних маркетингових стратегій відповідно до рівня сегментації ринку / О. В. Куденко //

Формування ринкових відносин в Україні. – 2018. – № 1. – С. 108-115.

В статті виокремлено основні напрями, суть та приклади стратегії диверсифікації, представлено переваги стратегії концентрованого маркетингу, а також показано, коли максимальний рівень сегментації ринку досягається з використанням стратегії індивідуалізованого маркетингу. Представлена характеристика маркетингової стратегії - недиференційованого, індивідуального та відволікаючого маркетингу. Доведено, що стратегія сегментації ринку сприяє стимулюванню розробки нових товарів, розробці ефективного комплексу маркетингу, а також сприяє розподілу маркетингових ресурсів між різними товарами.

Ліщинський, М. П. Формування стратегії корпоративного управління в суб'єктах корпоративного підприємництва аграрного сектору економіки України / М. П. Ліщинський // Формування ринкових відносин в Україні. – 2018. – № 1. – С. 115-122.

В статті розглянуто підхід щодо формування стратегії корпоративного управління, що спрямована на забезпечення розвитку та координування згідно зі змінами зовнішнього середовища, кон'юнктури ринку й необхідності забезпечення конкурентоспроможності на корпоративному підприємстві в цілому. Розкрито відмінності 2 типів стратегій корпоративних формувань (стратегії розширення та раціоналізації) за 3 етапами їх впровадження - організаційне проектування, реалізації стратегії та моніторинг інтеграційної діяльності.

Труш, Ю. Л. Розвиток теорії та практики управління якістю у вітчизняних та зарубіжних країнах / Ю. Л. Труш, О. П. Осадчук // Формування ринкових відносин в Україні. – 2018. – № 1. – С. 123-127.

Запропоновано на основі накопиченого досвіду дослідити і сформувати власну систематизацію теоретичних постулатів в історії розвитку теорії та практики управління якістю у вітчизняних та зарубіжних країнах.

Осадча, О. А. Формування видатків бюджету на культуру в Україні / О. А. Осадча // Формування ринкових відносин в Україні. – 2018. – № 1. – С. 127-131.

У статті розглядаються основні джерела фінансування культурного розвитку на державному та регіональному рівнях. Досліджується сучасний стан фінансового забезпечення державної політики України у сфері культури, основні джерела позабюджетного фінансування закладів культури. Визначені пріоритетні напрями вдосконалення фінансового забезпечення регіональної культурної політики України. Відокремлюється програмно-цільове фінансування як найефективніша форма фінансування сфери культури регіонів України.

Кічко, І. І. Трансформація соціальних функцій держави: фінансовий аспект / І. І. Кічко // Формування ринкових відносин в Україні. – 2018. – № 1. – С. 132-137.

Статтю присвячено дослідженню теоретико-методологічних, організаційно-економічних та прикладних проблем реалізації соціальних функцій держави через механізми бюджетного фінансування, страхування, залучення власних коштів установами соціальної сфери. Проаналізовані перспективи змін у діяльності, фінансуванні установ соціальної сфери та регулятивних дій держави при цьому.

Мельник, Т. М. Детермінанти формування національного бренду в умовах глобальної конкуренції / Т. М. Мельник, А. С. Варібрусова // Формування ринкових відносин в Україні. – 2018. – № 1. – С. 137-142.

З'ясовано специфіку національного брендингу розвинутих країн – Великобританії, США, Німеччини та інших.

МАРКЕТИНГ

Логистика: проблемы и решения : украинский научно-практический журнал / НВФ "Студцентр" при подд. Укр логистич. ассоциации. – Харьков, 2005.

Логистика: проблемы и решения. – 2018. – № 1.

Шеченко, В. «Ринок логистики необходимо привести к общему знаменателю» / В. Шевченко // Логистика: проблемы и решения. – 2018. – № 1. – С. 8-13.

Кросс-докинг : технология эффективная, но доступная не всем(результаты блиц-опроса экспертов) // Логистика: проблемы и решения. – 2018. – № 1. – С. 20-25.

Нестеренко, А. Кросс-докинг – прогрессивная логическая технология, имеющая свои преимущества и недостатки / А. Нестеренко // Логистика: проблемы и решения. – 2018. – № 1. – С. 26-29.

Сумец, А. М. Кросс-докинг – эффективная технология в логистике складирования / А. М. Сумец // Логистика: проблемы и решения. – 2018. – № 1. – С. 30-33.

Технологическая эффективность кросс-докинга // Логистика: проблемы и решения. – 2018. – № 1. – С. 34-38.

Кравчук, Н. М. Вибір оптимальної форми для крос-доку / Н. М. Кравчук // Логистика: проблемы и решения. – 2018. – № 1. – С. 39-45.

Мельник, М. Пять ключей к развитию высокоэффективных менеджеров по продажам 3PL-услуг / М. Мельник // Логистика: проблемы и решения. – 2018. – № 1. – С. 52-57.

Маркетинг в Україні : наук. журн. / Укр. асоц. маркетингу. – Київ: Вид-во КНЕУ ім. Вадима Гетьмана, 1998. - Виходить раз на два місяці.

Маркетинг в Україні. – 2018. – № 1.

Лилик І. Ринок маркетингових досліджень в Україні 2017 рк : експертна оцінка та аналіз УАМ / І. Лилик // Маркетинг в Україні. – 2018. – № 1. – С. 4-24.

Зозульов, О. Особливості нейромаркетингу та актуальність використання айтрекінгу при тестуванні веб сторінок / О. Зозульов, О. Москаленко // Маркетинг в Україні. – 2018. – № 1. – С. 29-36.

Необхідність маркетингових досліджень обумовлена потребою зниження ризику прийняття неправильного рішення за рахунок кращого знання і розуміння стану і динаміки факторів навколишнього

середовища. В даний час все більше компаній використовують новий напрямок маркетингових досліджень, який об'єднує в собі маркетинг, нейрофізіологію і когнітивну психологію. Стаття описує основні поняття, які лягли в основу нейромаркетингових досліджень. У роботі виділено і охарактеризовано основні етапи такого дослідження. Стаття торкається питань, пов'язаних зі спеціальними нейромаркетинговими інструментами, які маркетологи використовують для отримання актуальних результатів в ході досліджень. Також, виявлено основні причини використання таких інструментів і визначені параметри, які дослідники аналізують при формуванні висновків і рекомендацій. У статті подані результати дослідження з приводу використання технології айтрекінгу при тестуванні веб-сторінок. Визначено, що айтрекінг доповнює традиційні методи дослідження, дає нове розуміння проблеми і наочно підтверджує сформовані гіпотези. Авторами обґрунтовано актуальність використання технології компаніями, що займаються розробкою та тестуванням веб-сайтів, за допомогою зіставлення показників, які отримуються у процесі нейромаркетингового дослідження та критеріїв ефективності маркетингових Інтернет-комунікацій.

Факти про веб сайти в 2018 році // Маркетинг в Україні. – 2018. – № 1. – С. 37-41.

Что год грядущий нам готовит? Итог 2017 года, прогноз МАМИ развития рынка маркетинговых сервисов на 2018 // Маркетинг в Україні. – 2018. – № 1. – С. 42-44.

Папашев, О. Маркетингова стратегия развития автомобилестроения в Украине / О. Папашев, М. Сокол // Маркетинг в Україні. – 2018. – № 1. – С. 45-55.

На одном из официальных выступлений в высшем государственном законодательном органе Республики Узбекистан, Олий Мажлис, Ислам КАРИМОВ сказал: «Наше независимое государство стремительно идет по пути прогресса. И одна из первых побед — рождение совершенно новой для нашей экономики отрасли — автомобилестроения».

Максименко, О. Аналіз сутності управління багатоквартирним будинком та необхідності підготовки менеджерів (управителів) / О. Максименко, В. Кулакова // Маркетинг в Україні. – 2018. – № 1. – С. 56-64.

У статті викладено аналіз сутності та форм управління багатоквартирним будинком, створення ОСББ, навчання менеджерів (управителів) багатоквартирного будинку. Також в статті представлені переваги та недоліки форм управління багатоквартирним будинком.

Маркетинг и реклама : всеукраинский научно-практический журнал / Издательский центр „Студцентр”. – Киев-Харьков.

Маркетинг и реклама. – 2018. – № 1.

Федоришина, Е. Иррациональный Нобель: история премий за исследования поведенческой экономики / Е. Федоришина // Маркетинг и реклама. – 2018. – № 1. – С. 16-18.

Ромат, Е. Глобальные тенденции развития современной рекламы / Е. Ромат // Маркетинг и реклама. – 2018. – № 1. – С. 26-35.

Пустотин, В. Идентичность бренда: что это и как её создать? / В. Пустотин // Маркетинг и реклама. – 2018. – № 1. – С. 40-46.

Маркетинг и реклама. – 2018. – № 2-3.

Оmnikanальность и многоканальность – технологии непростые, но эффективные(результаты блиц-опроса экспертов) // Маркетинг и реклама. – 2018. – № 2-3. – С. 10-19.

Вергун, Д. Успешность реализации оmnikanальности в Украине сдерживается недостатками стратегического планирования / Д. Вергун // Маркетинг и реклама. – 2018. – № 2-3. – С. 20-23.

Холод, И. В Оmnikanальность стремится весь украинский ритейл! / И. Холод // Маркетинг и реклама. – 2018. – № 2-3. – С. 24-26.

Попова, Т. На сегодняшний день каждая вторая компания в Украине использует оmnikanальность / Т. Попова // Маркетинг и реклама. – 2018. – № 2-3. – С. 28-29.

Фокин, В. Интегрированность – основа оmnikanальности / В. Фокин // Маркетинг и реклама. – 2018. – № 2-3. – С. 30-31.

Шехайтли, К. Омнікальні стратегії телевізійних компаній / К. Шехайтли // Маркетинг и реклама. – 2018. – № 2-3. – С. 32-34.

Муштина, И. Шаблонным решениям в реализации омникальности нет места / И. Муштина // Маркетинг и реклама. – 2018. – № 2-3. – С. 36-37.

Макаров, Т. Омникальность – это мировой тренд, и Украина имеет все возможности не отставать / Т. Макаров // Маркетинг и реклама. – 2018. – № 2-3. – С. 38-39.

Петриченко, Н. Омникальность –это ориентированность на клиента и подбор инструментов коммуникаций / Н. Петриченко // Маркетинг и реклама. – 2018. – № 2-3. – С. 40-41.

Гуменюк, Я. При реализации омникальности в фокусе – интересы клиента / Я. Гуменюк // Маркетинг и реклама. – 2018. – № 2-3. – С. 42-43.

Корнилов, Д. Омниканальность в маркетинге / Д. Корнилов // Маркетинг и реклама. – 2018. – № 2-3. – С. 44-45.

Слепцова, Н. Омникальность объединяет вокруг пользователя все каналы коммуникации / Н. Слепцова // Маркетинг и реклама. – 2018. – № 2-3. – С. 46-47.

Романченко, Т. Омникальность не является панацеей для всех ритейлеров / Т. Романченко // Маркетинг и реклама. – 2018. – № 2-3. – С. 48-49.

Как измениться облик розничной торговли к 2030 году // Маркетинг и реклама. – 2018. – № 2-3. – С. 50-51.

Ромат, Е. Образ женщины в рекламе 1950-х годов / Е. Ромат, Т. Пирогова // Маркетинг и реклама. – 2018. – № 2-3. – С. 56-64.

Маркетинговые исследования в Украине : научно-практический журнал / Издательский центр „Студцентр”. – Киев-Харьков.

Маркетинговые исследования в Украине. – 2018. – № 1.

Новости маркетинговых исследований в Украине // Маркетинговые исследования в Украине. – 2018. – № 1. – С. 8-11.

Новости маркетинговых исследований за рубежом // Маркетинговые исследования в Украине. – 2018. – № 1. – С. 11-12.

Мужчины и женщины разные. В исследованиях это надо учитывать (результаты блиц-опроса экспертов) // Маркетинговые исследования в Украине. – 2018. – № 1. – С. 14-23.

Соснюк, О. А где у неё "кнопка"? 10 тезисов о женщине-потребителе / О. Соснюк // Маркетинговые исследования в Украине. – 2018. – № 1. – С. 24-28.

Дроздова, А. Различия в покупательском поведении женщин и мужчин существуют / А. Дроздова // Маркетинговые исследования в Украине. – 2018. – № 1. – С. 30-31.

Свердлина, С. Женщины лучше ориентируются в продуктах эмоционального выбора / С. Свердлина // Маркетинговые исследования в Украине. – 2018. – № 1. – С. 32-33.

GOOGLE : современные женщины «старшего» поколения открыты для экспериментов // Маркетинговые исследования в Украине. – 2018. – № 1. – С. 34-37.

Глубинное обучение позволяет достичь сверхточной персонализации в рекламе // Маркетинговые исследования в Украине. – 2018. – № 1. – С. 38-39.

За что женщины любят брендированный контент в журналах // Маркетинговые исследования в Украине. – 2018. – № 1. – С. 40-41.

Место работы в жизни человека // Маркетинговые исследования в Украине. – 2018. – № 1. – С. 42-45.

Федоришин, І. Споживач завжди правий? / І. Федоришин, А. Погребисько, Н. Пронович // Маркетинговые исследования в Украине. – 2018. – № 1. – С. 46-56.

Рейтинги... Рейтинги... Рейтинги... // Маркетинговые исследования в Украине. – 2018. – № 1. – С. 57-61.